

Μαρία Ευθυμίου

Παγκόσμια Ιστορία:
Ο Άνθρωπος απέναντι στη φύση

Πίνακας περιεχομένων

Πίνακας περιεχομένων	3
Περιγραφή του μαθήματος	4
Εισαγωγή	4
4.1: Η Δυτική Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία και οι καταστροφές της	5
V4.1.1 Τα γερμανικά φύλα και οι συγκρούσεις τους (9')-	5
V4.1.2 Η διαίρεση της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας (12')-.....	7
V4.1.3 Το τέλος της Ρώμης (13')-.....	10
V4.1.4 Γερμανικά έθιμα διαδοχής (6')-	13
V4.1.5 Οι Άβαροι συμπαρασύρουν Σλάβους (12')-.....	15
4.2: Φράγκοι και Βίκινγκς	18
V4.2.1 Η σημασία των Γερμανών (10')-.....	18
V4.2.2 Το Ισλάμ και οι Άραβες (10')-.....	20
V4.2.3 Οι Βίκινγκς (12')-.....	22
V4.2.4 Οι Βίκινγκς και οι εγκαταστάσεις τους (11')-.....	25
4.3: 5ος-11ος αιώνας: Η Ευρώπη αλλάζει.....	28
V4.3.1 Ευρώπη : οι δημογραφικές αλλαγές (9')-	28
V4.3.2 Ενίσχυση Γερμανών και Σλάβων (4')-.....	30
V4.3.3 Μη ινδοευρωπαίοι στην Ευρώπη (7')-.....	31
V4.3.4 Οι Τουρκομάνοι και ο ρόλος τους (9')-	33
V4.3.5 Το φεουδαλικό σύστημα (10')-	35
V4.3.6 Η φεουδαλική πυραμίδα (8')-	37

Περιγραφή του μαθήματος

Ο άνθρωπος διήνυσε εκατομμύρια χρόνια ζωής ως τροφосυλλέκτης και κυνηγός πριν γίνει - σχεδόν χθες- γεωργός και εφευρέτης μηχανών. Στην διάρκεια του μακρού αυτού χρόνου κέρδισε την όρθια στάση και τη βάδιση στα δύο πόδια, κατοίκησε σχεδόν σε κάθε μήκος και πλάτος της γης, βρήκε τρόπο να ταξιδεύει στην ξηρά και στη θάλασσα, ξεπέρασε περιόδους ξηρασίας, πλημμυρών και παγετώνων, δημιούργησε εργαλεία, απέκτησε θεσμούς, κατέκτησε γνώσεις και τέχνες. Πριν προβληματιστεί από το άφατο των θρησκευτικών του συλλήψεων, αντιμετώπισε τη φύση σε όλες της τις προκλήσεις και τις εκφάνσεις. Με τα όπλα αυτά, στάθηκε, στη συνέχεια, απέναντι στο μεγαλύτερο θείο: τον εαυτό του.

Το μάθημα απευθύνεται σε όλους. Δεν ζητά παρά εγρήγορση, φιλομάθεια και προσοχή.

Διδάσκουσα

Μαρία Ευθυμίου

Εισαγωγή

Η πρώτη ενότητα που θα αντιμετωπίσουμε σ' αυτόν τον κύκλο των μαθημάτων ονομάζεται ο άνθρωπος απέναντι στη φύση, είναι εισαγωγική ενότητα.

Σε αυτήν παρατηρούμε τον άνθρωπο στην ανάπτυξη του από ανθρωποειδές σε Homo Sapiens αλλά κυρίως παρατηρούμε σε ποιες ηπείρους διαχύθηκε πως πέρασε στις ηπείρους αυτές ποιες κατακτήσεις κέρδισε και κυρίως μεγάλο κομμάτι των μαθημάτων μας εστιάζεται στην κατάκτηση της γεωργίας γιατί ο άνθρωπος για εκατοντάδες χιλιάδες χρόνια ήταν καρποσυλλέκτης και κυνηγός και κάποια στιγμή έκανε μια μεγάλη «αποκοτιά» να πάψει να είναι κινητικός να σταθεί σ' ένα τόπο και να πειραματισθεί με καρπούς, να δει αν μπορεί να ζει φυτεύοντας σπόρους μέσα στη γη. Όταν το κατάφερε άλλαξε η ζωή του τελείως και αυτή είναι η μεγαλύτερη επανάσταση στο είδος μας μέχρι σήμερα και συνέβη σχετικά κοντά στην ανατολική Μεσόγειο εδώ στην περιοχή της εγγύς Ανατολής στη Αίγυπτο στην Μεσοποταμία στην περιοχή της Συρίας του Ιράκ της Ανατολικής Τουρκίας και γρήγορα πέρασε στην Κήτη στα Βαλκάνια και προς την Κίνα και την Ινδία. Είναι το πρώτο μεγάλο βήμα του είδους μας.

Εβδ. 4: Οι δράσεις των "Βαρβάρων" και οι επιπτώσεις της

4.1: Η Δυτική Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία και οι καταστροφείς της

V4.1.1 Τα γερμανικά φύλα και οι συγκρούσεις τους (9')-

<https://www.youtube.com/watch?v=JMkhUA10j-k>

Απομαγνητοφώνηση από gkyr

Μιλάγαμε για τους Γερμανούς και τις μάχες τις οποίες έδινε η Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία αλλά και το γεγονός ότι υπήρχε και η παράλληλη πρακτική τού να ενσωματώνει κάθε φορά κάποια φυλή εδώ, όχι ολόκληρη, κάποιες ομάδες, για να ενισχύει το στρατό της. Όμως, όσο η Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία ήταν πολύ δυνατή και οι θεσμοί της λειτουργούσαν καλά και αποτελεσματικά και ο στρατός της το ίδιο, ο έλεγχος των πραγμάτων ήταν στα χέρια της αυτοκρατορίας και γενικά μπορούσε να απωθεί τους άγριους εχθρούς.

Όμως, μετά το 200 μ.Χ. η Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία αρχίζει και παρουσιάζει σημεία κάμψης. Δεν είναι αρχικά τόσο εμφανή, αλλά όσο προχωράει ο 3ος αιώνας τόσο περισσότερο αρχίζει να φαίνεται ότι η αυτοκρατορία έχει κάνει έναν κύκλο και αρχίζει να μη βρίσκει πλέον λύσεις στα προβλήματα τα οποία ανέκυπταν. Αυτό το αίσθημα της μείωσης της δύναμης της αυτοκρατορίας θα γίνει πια πολύ φανερό μετά το 300 μ.Χ. και ακόμη πια, ολότελα φανερό μετά το 400 μ.Χ. Στην περίπτωση του αιώνα αυτού –δηλαδή του 4ου αιώνα μ.Χ.- μετά το 300, τα γερμανικά φύλα πλέον έχοντας αντιληφθεί ότι οι Ρωμαίοι δεν έχουν την αλκή που είχαν στο παρελθόν, γίνονται πιο επιθετικά και αρχίζουν και έχουν κέρδη εναντίον των ρωμαϊκών στρατιών και εξ αυτού αρχίζουν να διαχέονται και σε περιοχές που πριν δεν είχαν μπορέσει να λειτουργήσουν και να επεκταθούν.

Και εδώ έχουμε μια ωραία αποτύπωση της επέκτασης των Γερμανών [εικόνα 2:11]. Κοιτάζτε την αρχική κοιτίδα των Γερμανών, οι βόρειοι Γερμανοί, και αυτές εδώ πέρα είναι στην ουσία οι περιοχές όπου μέσα στους αιώνες αναπτύχθηκαν τα διάφορα φύλα των Γερμανών, Άγγλοι, Σάξονες, Σουηβοί, Ρουγιανοί, Γότθοι, Βάνδαλοι. Ας έχουμε στον νου ότι εδώ είναι ο Δούναβης, δηλαδή, ο χάρτης που μας δείχνει περιοχές της σημερινής βόρειας Ευρώπης –μην ξεχαστούμε- είναι εστιασμένος -εδώ είναι περίπου η Ολλανδία- και οι Σαμονέτες, οι Λουγιανοί, οι Σουηβοί, εδώ επίσης, –ένα σωρό από αυτούς- και έχουν δηλαδή κατακτήσει ένα τμήμα βορειότερα από τον Ρήνο, εδώ είναι ο Δούναβης, εδώ είναι ο Ρήνος, και έχουν κινηθεί και εσωτερικότερα προς τις περιοχές που σήμερα είναι Ολλανδία ή Βέλγιο. Προς το Βέλγιο.

Όμως τα πράγματα, οι ισορροπίες θα αλλάξουν όταν οι Ούννοι θα μουν και αυτοί στο παιχνίδι. Και θα μουν στο παιχνίδι στο τέλος του 3ου αιώνα [Ενθετη διόρθωση: ...στο τέλος του 3ου και στον 4ο αιώνα μ.Χ.] χτυπώντας, σας θυμίζω, φυλές τις οποίες έβρισκαν στο διάβα τους, ερχόμενοι από τις στέπες, κινούμενοι προς την Ουγγαρία. Οι Ούννοι δεν είχαν ιδέα πού πάνε. Δεν είχαν κανένα χάρτη. Απλώς έβρισκαν πεδιάδα και τρέχανε και κινούνταν και λεηλατούσαν και σφάζανε και σταματούσαν και μετά ξανασυνέχιζαν. Αυτή είναι μια διαδικασία αργή. Άλλες φορές οι επιθέσεις γίνονταν ακαριαία, άλλες φορές είχαν τον χρόνο τους και το τέμπο τους. Η δράση των Ούννων κύλησε μέσα σε αιώνες και καθώς αυτοί επέκτειναν τη δράση τους, στην πραγματικότητα, άλλαζαν και τον εαυτό τους διότι ενσωματώνονταν με άλλους πληθυσμούς, παντρεύονταν ντόπιες γυναίκες, τα παιδιά τους ήταν πλέον άλλα γιατί δεν αναπτύσσονταν στη στέπα και

μεταλλάσσονταν. Αυτό έπαθαν αυτοί οι λαοί που έρχονταν από τις στέπες και χτυπούσαν τόσους μακρινούς στόχους, σταδιακά μεταλλάσσονταν. Αλλά κάνα δυο αιώνες είναι τρομεροί. Μετά άρχιζαν να μεταλλάσσονται και σταδιακά άλλοι αφομοιώνονταν και άλλοι έφευγαν. Ωστόσο, είχαν μεγάλη δράση και φυσικά έφερναν δεινά, κατά κανόνα, αποτελέσματα.

Τώρα, αυτοί, σας θυμίζω ότι, συνάντησαν Γερμανούς, οι οποίοι κατοικούσαν στη ζώνη μεταξύ Μαύρης Θάλασσας και Κασπίας, κυρίως βορειότερα από τη Μαύρη Θάλασσα, είναι τους Οστρογότθους –δηλαδή τους Ανατολικούς Γερμανούς- τους οποίους και στην ουσία παρέσυραν και τους ανάγκασαν να κινηθούν προς τα δυτικά. Πιέζοντάς τους προς τα δυτικά, έφεραν ένα αποτέλεσμα ντόμινο διότι και οι Ούννοι συνεχίζουν να κινούνται προς τα δυτικά και να μπαίνουν πια βαθύτερα στην Ευρώπη, φτάνουν στην Ουγγαρία, συνεχίζουν τη δράση τους και μπαίνουν, όπως είπαμε, στα ευρωπαϊκά εδάφη και αρχίζουν και χτυπούν τη Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία σε διάφορα σημεία και οι Γερμανοί κινούνται δυτικότερα και φέρνουν αναστάτωση σε όλο τον κύκλο των γερμανικών φυλών που, ειρήσθω εν παρόδω, ήταν και αυτές διάφορες φυλές εχθρικές μεταξύ τους. Τα γερμανικά φύλα έζησαν σε χωριστούς δρόμους και εσωτερικές συγκρούσεις για αιώνες. Έτσι έζησαν και έτσι αναπτύχθηκαν. Αλλά σας θυμίζω ότι η χώρα που λέγεται Γερμανία δημιουργήθηκε το 1871. Η σύγχρονη Γερμανία δημιουργήθηκε το 1871 -δηλαδή τώρα, χθες- μετά από μεγάλη προσπάθεια να ενωθούν περίπου 280 κράτη και κρατίδια και ηγεμονίες γερμανικές σε ενιαίο κράτος. Δηλαδή, το 'χουν οι Γερμανοί να είναι χωρισμένοι, μέσα στους αιώνες, σε πολλές φυλές και ομάδες και μάλιστα αντιμαχόμενες. Αυτό τους έκανε περίπλοκους και πολύ άγριους διότι, επειδή συγκρούονταν μεταξύ τους, ήταν συνεχώς ετοιμοπόλεμοι και σκληροτράχηλοι και βέβαια όταν χτυπούσαν τους Ρωμαίους, οι Ρωμαίοι έβλεπαν τι θα πει δύσκολος αντίπαλος, διότι ήταν πραγματικά σκληροτράχηλοι πολεμιστές.

Έτσι, καθώς εδώ περίπου, από αυτή εδώ τη ζώνη μπαίνουν οι Ούννοι και πριν από αυτούς τρέχουν οι Οστρογότθοι, δηλαδή οι Ανατολικοί Γερμανοί –Οστεργκοθ (Ostgoten), εδώ αλλάζει η ισορροπία των γερμανικών φυλών. Υπάρχει μια κινητικότητα και πίεση προς τα δυτικά, την ίδια ώρα που η βία των Ούννων παρασύρει και άλλους και άλλους Γερμανούς στο πέρασμά της και βέβαια καθώς διεισδύουν μέσα στη Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία μειώνουν οι Ούννοι με τη φοβερή τους επιθετικότητα, ακόμη περισσότερο, την αλκή και τη δύναμη της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας που ήδη, στο τέλος του 3ου αιώνα, έχει σαφή συμπτώματα κάμψης. Έτσι, η συνδυασμένη, όχι συντονισμένη, συνδυασμένη –όπως ήρθαν τα πράγματα- κίνηση των Ούννων, από τη μια πλευρά, και η αυξημένη κινητικότητα των γερμανικών φυλών απ' την άλλη, ήταν η θανατηφόρος κατάσταση η οποία επρόκειτο να διαλύσει τη Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία.

V4.1.2 Η διαίρεση της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας (12')-

<https://www.youtube.com/watch?v=rrg7B8DVL54>

Απομαγνητοφώνηση από Anna05

Όσα λέγαμε στην προηγούμενή μας ενότητα εικονογραφούνται με ωραίο τρόπο στον χάρτη που έχουμε μπροστά μας. [χάρτης 0:11]. Ο χάρτης αυτός μας δείχνει τις εξελίξεις. Κοιτάξτε, αυτή η μεγάλη πορεία που φαίνεται από δω, είναι οι Ούννοι. Είναι οι Ούννοι οι οποίοι χτυπούν τους Οστρογότθους γύρω στο 300, τη χρονική αυτή περίοδο. Και εδώ βρίσκονται διάφορες θέσεις Γότθων, Σουηβών, Άγγλων, Γιούτων, Σαξόνων, Λομβαρδών, Βουργουνδών, Βανδάλων κ.λπ., κ.λπ., Βησιγότθων. Λέω σε αυτό το σημείο ότι οι Οστρογότθοι μεν είχαν αναπτυχθεί ιστορικά βορειότερα από τη Μαύρη Θάλασσα όπως είπαμε, οι δε Βησιγότθοι -είναι από το γερμανικό Visigothen/Westgoten δηλαδή δυτικοί Γότθοι (Ostgoten -Westgoten)- οι οποίοι βρίσκονταν βόρεια του Δουνάβη και είχαν αναπτυχθεί οι Λομβαρδοί κ.λπ.

Τα χτυπήματα των Μογγόλων, των Ούννων ανάγκασαν τη Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία να γονατίσει. Διότι αυτοί μπήκαν μέσα στη Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία όπως είπαμε από διάφορες διαβάσεις των Άλπεων και άρχισαν να ρημάζουν χωριά και πόλεις με μια τακτική πολέμου που οι Ρωμαίοι έμειναν άναυδοι όταν την αντιμετώπισαν. Μέχρι τότε τέτοιο πράγμα δεν είχαν δει. Και δυστυχώς γι' αυτούς, το βλέπουν εκεί κοντά στο 300, στον 4ο αιώνα, που βρίσκονται σε παρακμή και δεν μπορεί ο στρατός τους να αντιμετωπίσει αποτελεσματικά αυτή την καινούρια πρόκληση. Αποτέλεσμα είναι η Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία να στηριχθεί περισσότερο στους Γερμανούς, πλέον να στηριχθεί στους Γερμανούς όχι απλώς να τους χρησιμοποιήσει για ενίσχυση δώθε και κείθε του στρατού της όπως έκανε για λόγους διπλωματίας και στρατηγικής στο παρελθόν, αλλά από αυτές τις άγριες φυλές με τις οποίες πολεμούσε επί αιώνες να απευθυνθεί και να ζητήσει ολόκληρες ομάδες να ενταχθούν στο στρατό της. Δηλαδή στην ουσία, μετέφερε, έδωσε τη δύναμη στους Γερμανούς να μπουν και μέσα στον στρατό σε μεγάλους αριθμούς, προκειμένου ο ρωμαϊκός στρατός να μπορέσει να αντιμετωπίσει τους άγριους που ήρθαν. Ενσωματώνοντας άγριους που ήξερε ήδη.

Έτσι ο ρωμαϊκός στρατός στον 4ο, αλλά κυρίως στον 5ο αιώνα, εξελίσσεται κατά έναν βαθμό σε γερμανικό, διότι εισπράττει μέσα στο σύνολό του έναν σεβαστό αριθμό Γερμανών στρατιωτών από τα γερμανικά φύλα, μάλιστα κάποιοι από αυτούς παίρνουν και υψηλές θέσεις, και από την άλλη αφήνεται η δίοδος σε γερμανικά φύλα -δεν μπορεί πλέον και η Αυτοκρατορία να το αντιμετωπίσει και το πρόβλημα των γερμανικών φύλων και την επιθετικότητά τους. Είναι σε παρακμή, μπαίνουν γερμανικά φύλα εσωτερικότερα στη Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία και η Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία κατά κάποιο τρόπο κάποια από αυτά προσπαθεί να τα τοποθετήσει σε διάφορες επαρχίες γιατί θεωρεί ότι μέσα στην ανημποριά της να αντιμετωπίσει όλο αυτό -την επίθεση τόσο από τους Ούννους αλλά και από τα διάφορα γερμανικά επιθετικά φύλα- θα τοποθετήσει σε κάποια σημεία Γερμανούς για να μπορούν να υπερασπιστούν διάφορες περιφέρειες, εναντίον των νέων εχθρών.

Όμως, από αυτά τα γερμανικά φύλα τα οποία είναι πολλά, κάποια λειτουργούν όπως επιθυμούν οι Ρωμαίοι, αλλά τα περισσότερα βρίσκουν την ευκαιρία να μπουν μέσα στη Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία και να είναι πλέον εξαιρετικά επιθετικά απέναντι στη Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία. Συγκρούονται βέβαια και με τους Ούννους, διότι η επιθετικότητα των Ούννων αφορά και τα γερμανικά φύλα και η βία είναι απερίγραπτη γιατί και τα γερμανικά φύλα πολεμούν έτσι -είναι βάρβαροι. Ανήκουν σε αυτό που ονομαζόταν τότε βάρβαροι. Η Ρώμη συγκρουόταν με τους

βαρβάρους. Ποιοι ήταν οι βάρβαροι; Ήταν τα γερμανικά φύλα πάνω από τον Ρήνο, τα σλαβικά φύλα στα Ανατολικά και φυσικά οι άνθρωποι των στεπών, οι οποίοι ήταν οι πιο ξακουστοί ας πούμε βάρβαροι πολεμιστές και άγριοι πολεμιστές. Έτσι, εδώ συγκρούονται Ούννοι με Ρωμαίους, που οι Ρωμαίοι ενσωματώνουν Γερμανούς, που οι Γερμανοί συγκρούονται και μεταξύ τους αλλά συγκρούονται και με τους Ούννους και εδώ έχουμε μέσα στον 4ο αιώνα πραγματικά μεγάλες αλλαγές.

Στον 4ο αιώνα οι συγκρούσεις Ρωμαίων και Ούννων παίρνουν διάσταση. Οι Ρωμαίοι προσπαθούν να ενσωματώσουν και Ούννους μέσα στο στρατό τους και το κάνουν. Με τη λογική που σας είπα σε προηγούμενα σημεία. Αλλά ο μεγαλύτερος όγκος των Ούννων συνεχίζει να δρα επιθετικά. Γνωστός είναι ο αρχηγός των Ούννων, ο Αττίλας. Έχει μείνει στην ιστορία στον 5ο αιώνα, δηλαδή πια στον επόμενο αιώνα, ο οποίος συγκρούεται στην περίφημη μάχη στα Καταλαυνικά πεδία με τον ρωμαϊκό στρατό, που ο ρωμαϊκός στρατός είναι μείγμα που αναφέραμε, δηλαδή εμπεριέχει πολλούς Γερμανούς μέσα του. Σε αυτή τη μάχη ο Αττίλας θα πούμε ότι φτάνει σε μια ισοπαλία. Δεν καταλήγει σε καθαρή νίκη του ενός ή του άλλου, αλλά οι Ρωμαίοι στρατηγοί βρίσκουν έναν τρόπο να απαλλαγούν από αυτόν τον φοβερό πολεμιστή. [Στην μάχη στα Καταλαυνικά πεδία, στην Γαλλία, ο Αττίλας ηττήθηκε. Ωστόσο, η ανασύνταξή του ήταν τόσο ταχεία, ώστε σύντομα απείλησε την ίδια την Ρώμη φτάνοντας έξω από τα τείχη της]. Έχει μείνει στην Ιστορία ο Αττίλας και οι Ούννοι του, οι οποίοι πραγματικά ρήμαξαν τη Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία και γονάτισαν το στρατό της. Τελικά μπόρεσαν να εξοντώσουν τον Αττίλα με ένα τέχνασμα, δηλαδή του έστειλαν μια γυναίκα στο κρεβάτι του, η οποία ήταν δολοφόνισσα. Δηλαδή, επρόκειτο να τον δολοφονήσει την κρίσιμη στιγμή και έτσι ο Αττίλας χάθηκε από το προσκήνιο. [Για τον θάνατο του Αττίλα υπάρχουν πολλές εκδοχές. Άλλοι αρχαίοι συγγραφείς υποστηρίζουν ότι δολοφονήθηκε με δηλητηριασμό, άλλοι ότι πέθανε από υπερβολική οινόποση].

Ήδη του Αττίλα είναι χαρακτηριστικό ότι η βάση δράσης του Αττίλα και των Ούννων του, ήταν οι πεδιάδες της Ουγγαρίας που σας είπα σε προηγούμενη ενότητα. Γιατί καθώς έρχεσαι από τις στέπες η Ουγγαρία είναι η τελευταία περιοχή όπου μπορείς να σταθείς καλά με τα άλογά σου. [Οι Ρωμαίοι, μάλιστα, σε μια προσπάθεια να ελέγξουν τους Ούννους, τους παρεχώρησαν, κάποια στιγμή, εδάφη στη σημερινή Ουγγαρία. Εξ ου και το όνομα της Ουγγαρίας]. Μετά η Ευρώπη γίνεται πιο περίπλοκη. Έτσι, γύρω στα μέσα του 5ου αιώνα οι Ούννοι πια ξεδοντιάζονται και παύουν να είναι επικίνδυνοι σταδιακά για τους Ρωμαίους, αλλά στο μεταξύ οι Ρωμαίοι, η Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία σχεδόν δεν υπάρχει. Διότι από τα χτυπήματα των Ούννων και των Γερμανών, ήδη από το 410 η Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία, η δυτική Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία- και σε αυτό το σημείο έχω να σας θυμίσω ότι από τις δυσκολίες που αντιμετώπιζε η Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία ήδη από τον προηγούμενο αιώνα στις οποίες και αναφέρθηκα, οι Ρωμαίοι αυτοκράτορες γύρω στο 320-330 σκέφτονται να χωρίσουν την αυτοκρατορία σε τέσσερις περιφέρειες, αλλά στην ουσία σε δύο. Στη Δυτική Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία και στην Ανατολική Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία. [Η διοικητική επαναδιάταξη της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας υπήρξε μακρόσυρτη διαδικασία. Η διαίρεση της Αυτοκρατορίας ολοκληρώθηκε το 395 μ.Χ.]. Εδώ [χάρτης 8:21] φαίνεται να είναι, παρουσιάζεται το σημείο τομής μεταξύ Ανατολικής και Δυτικής Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας αν και σε άλλο σημείο θα εξηγήσουμε ότι δεν είναι τόσο καθαρό γιατί η Ανατολική Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία είχε εδάφη και στη Β. Αφρική και στην Ισπανία και στην Ιβηρική χερσόνησο. Ήδη δηλαδή από τον 4ο αιώνα η Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία από τις αναστατώσεις τις οποίες υφίσταται, τη βία που βιώνει από Γερμανούς κι από Ούννους και βέβαια την παρακμή της διότι είχε ήδη αρχίσει να αποσυντονίζεται το ρολόι και όλη αυτή η βία των βαρβάρων που την πέτυχε τον 4ο αιώνα, την βρήκε σε αδύναμο σημείο και αυτό είναι και ο λόγος που θα υπογραφεί το τέλος αυτής της σπουδαίας αυτοκρατορίας.

Ήδη λοιπόν από τον 4ο αιώνα είχε διαιρεθεί η Αυτοκρατορία σε Ανατολική και Δυτική και αυτές οι δυο αυτοκρατορίες θα ακολουθήσουν διαφορετικό δρόμο στην Ιστορία. Η Ανατολική Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία θα χτυπηθεί από βαρβάρους, θα χτυπηθεί και από Γερμανούς, Γότθους, Βησιγότθους, Οστρογότθους, Βάνδαλους, θα χτυπηθεί και από Κέλτες, θα χτυπηθεί και από Ούννους και Βούλγαρους, που οι Βούλγαροι ήταν ουννικής καταγωγής, αλλά αργότερα ενσωματώθηκαν με σλαβικά φύλα και εξελίχθηκαν σε σλαβικές ομάδες -θα το πούμε αυτό. Όλα αυτά τα άντεξε η Ανατολική Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία, η οποία απέκτησε άλλη πρωτεύουσα, την Κωνσταντινούπολη. Ο Κωνσταντίνος ο Μέγας, ο οποίος πήρε την υποχρέωση, ανέλαβε την υποχρέωση να διοικεί το ανατολικό τμήμα της Αυτοκρατορίας στο πρώτο τέταρτο του 4ου αιώνα, επέλεξε ως πρωτεύουσά του την πόλη του Βυζαντίου. Το Βυζάντιο ήταν πόλη. Πόλη, ελληνική αποικία ήταν το Βυζάντιο. Θα γνωρίζετε ότι είναι από τις αποικίες που δημιουργήσαν οι Έλληνες τον 7ο και 8ο π.Χ. Οι αρχαίοι Έλληνες όταν έφυγαν από τα Μέγαρα μια ομάδα Μεγαρέων προς το πουθενά και με τα πλοία τους έφτασαν εδώ στον Ελλήσποντο [χάρτης 10:52], βρέθηκαν στον Βόσπορο και εκεί ο αρχηγός αυτών των Μεγαρέων, ο Βύζαντας, είδε ένα σημείο καταπληκτικό, κατάλαβε ότι είναι σπουδαίο σημείο αυτό, γιατί είδε ότι κυλάει κάτι σαν ποτάμι και ενώνονται δυο θάλασσες και δυο ακτές. Τι είχε ανακαλύψει ο Βύζαντας; Το καταπληκτικότερο γεωγραφικό σημείο για πόλη στον κόσμο. Δεν υπάρχει στη γη άλλη πόλη σαν το Βυζάντιο και σαν την Κωνσταντινούπολη. Δεν υπάρχει σε ολόκληρο τον πλανήτη πόλη η οποία να ενώνει δυο θάλασσες και δυο ηπείρους. Και όλα αυτά ξεκίνησαν από τον Βύζαντα. Εκεί δημιουργήθηκε η πόλη του Βυζαντίου και την οποία επέλεξε ο Αυτοκράτορας της Ρώμης, ο Κωνσταντίνος, ο οποίος απεκλήθη αργότερα Μέγας, για να δημιουργήσει την δική του πρωτεύουσα στο ανατολικό τμήμα της Αυτοκρατορίας στην οποία έδωσε και το όνομά του: Κωνσταντίνου-πόλις.

V4.1.3 Το τέλος της Ρώμης (13')-

<https://www.youtube.com/watch?v=nCFxFwtgpMo>

Απομαγνητοφώνηση kristal

Στον 4ο λοιπόν αιώνα, που παρουσιάζονται οι Ούννοι και κτυπούν την Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία πλέον ανατρέπεται η ισορροπία και σε σχέση με τα γερμανικά φύλα. Το αποτέλεσμα είναι, ότι εκεί, πλέον, γύρω στο 400, παρότι η Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία χωρίστηκε σε ανατολική και δυτική, η δυτική πλευρά αποδεικνύεται ο αδύναμος κρίκος των πραγμάτων ενώ η ανατολική πλευρά, η ανατολική Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία, υφίσταται και εκείνη πιέσεις από παρόμοιους εχθρούς, ίσως όχι της κλίμακας της δυτικής. Η ανατολική πλευρά θα αντέξει τα χτυπήματα των βαρβάρων για αιώνες και χιλιετίες. Αυτό είναι και ο άθλος και ο θρύλος της ανατολικής Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας που ονομάζουμε Βυζάντιο, διότι αυτή η ανατολική πλευρά της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας ξεκίνησε ως ρωμαϊκή, με την λατινική γλώσσα να είναι η γλώσσα της διοίκησης, αλλά από τον 7^ο αι. μ.Χ. και μετά η λατινική αυτή αυτοκρατορία, που κατοικούνταν όμως κατά κύριο λόγο από πληθυσμούς που είτε ήταν ελληνόφωνοι είτε χρησιμοποιούσαν την ελληνική γλώσσα ως γλώσσα επικοινωνίας, θα γίνει μια ελληνόφωνη αυτοκρατορία. Και η διοίκησή της θα γίνει ελληνόφωνη.

Αυτή λοιπόν η ανατολική Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία εξελίσσεται σε μια ελληνόφωνη, στην διοίκησή της, αυτοκρατορία και είναι αυτό που λέμε Βυζάντιο. Ο όρος Βυζαντινή Αυτοκρατορία είναι μεταγενέστερος. Σας θυμίζω ότι η λέξη Βυζάντιον κανονικά είναι μία πόλη, η Κωνσταντινούπολη. Όμως η δυτική Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία αποδείχτηκε ότι δεν μπορούσε να αντέξει τα χτυπήματα αυτά, τα αλλεπάλληλα χτυπήματα από όλες τις πλευρές, και τελικά η ίδια η Ρώμη θα ζήσει κόλαση μέσα στον 5ο αι. Ήδη, από το 410 μ.Χ., θα χτυπηθεί από Βανδάλους, από Βησιγόθους, από Λομβαρδούς. Λέμε ότι καταρρέει τελείως, παύει να υπάρχει δυτική Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία από το 476 μ.Χ. Γιατί χρησιμοποιείται συνήθως αυτή η χρονολογία ως η χρονολογία του τέλους της Ρώμης; Διότι το 476, πλέον, μετά από τα χτυπήματα Βησιγόθων και Βανδάλων, καταρρέει ολόκληρος ο διοικητικός μηχανισμός και παύει πλέον να υπάρχει αυτοκράτορας στη Ρώμη.

Είμαστε στον 5ο αι., στο δεύτερο μισό του 5ου αι. και η Ρώμη έχει τελειώσει σαν πρωτεύουσα αυτοκρατορίας, αλλά τα χτυπήματα ενάντια στη Ρώμη και στην Ιταλία, στην καρδιά δηλαδή της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας, δεν θα σταματήσουν. Ποιοι είναι αυτοί που χτυπούν αλλεπάλληλα πλέον την Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία και στην ουσία την πνίγουν και την αποτελειώνουν; Είναι γερμανικά φύλα, τα οποία έχουν βρει μια καινούργια κινητικότητα, κινούνται πλέον σε πεδίο ελεύθερο, διότι η Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία έχει καταρρεύσει, τα στρατεύματά της πλέον δεν μπορούν να δράσουν, δεν υπάρχει διοίκηση –τελείωσε το πανηγύρι– και θα γνωρίζετε ίσως ότι υπάρχει και μια δεύτερη χρονολογία, άλλοι χρησιμοποιούν ως χρονολογία τέλους της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας το 476 μ.Χ. και άλλοτε θα συναντήσετε την χρονολογία 568 μ.Χ., την χρονολογία εκείνη δηλαδή στον 6ο αι., οι Λομβαρδοί, -επίσης γερμανικό φύλο- θα καταλάβουν την βόρεια Ιταλία, θα δημιουργήσουν εκεί κράτος και θα καταλάβουν την Ρώμη. Οι Γερμανοί αυτοί οι οποίοι τώρα πλέον αλλάζουν τον χάρτη διαλύοντας την Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία, έχουν και οι ίδιοι μπει σε διαδικασίες αυτούς τους αιώνες, δηλαδή από τον 4ο αι., -αυτόν τον κομβικό αιώνα- ο 4ος αι. είναι κομβικός όπως σας είπα, γιατί και η κινητικότητα των Γερμανών αυξάνεται πάρα πολύ μέσα στη Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία και οι Ούννοι μπαίνουν και όλα γίνονται κόλαση, εκεί πέρα, και έτοιμα προς ανατροπή.

Οι Γερμανοί, διάφορα γερμανικά φύλα, μέσα σε αυτόν τον αιώνα εκτός από την δράση τους και την επέκτασή τους που πλέον διεισδύουν στη Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία θα ζήσουν και εξελίξεις.

Ποιες είναι αυτές οι εξελίξεις; Κάποια φύλα από αυτά, δέχονται τον χριστιανισμό, κυρίως έναν Γερμανό, Γότθο, λόγιο, ιερωμένο που λεγόταν Ουλφίλας. [Ο Ουλφίλας ήταν ελληνικής καταγωγής, εκ Καππαδοκίας της Μ.Ασίας και μεγάλωσε αιχμάλωτος ανάμεσα σε Γότθους. Για τη μετάφραση της Βίβλου στα γερμανικά χρησιμοποίησε πολλά στοιχεία της ελληνικής αλφαβήτου και πολλούς ελληνικούς όρους. Το νέο του αλφάβητο παραμέρισε την κατά τι παλαιότερη γερμανική γραφή, τα ρουνικά]. Αυτός είχε εισπράξει τον χριστιανισμό και είχε ασπαστεί μια τάση του χριστιανισμού, μονοφυσική που λέγεται αρειανισμός. Ήταν οπαδός του Αρείου. Αυτός λοιπόν προσπάθησε να διαδώσει τον χριστιανισμό, ανάμεσα σε κάποια γερμανικά φύλα, και το επέτυχε. Επίσης είναι ο πρώτος ο οποίος μετέφρασε την Βίβλο στα γερμανικά και οι Γερμανοί, σε αυτόν τον αιώνα, αποκτούν και τρόπο γραφής της γλώσσας τους, που είναι η ρουνική. Εδώ [εικόνα 6.07'] βλέπετε ένα δείγμα αυτής της αρχέγονης γερμανικής γραφής, που περιλαμβάνει πολλά ελληνικά γράμματα, λατινικά γράμματα και κάποια άλλα. Και εδώ είναι μια επιγραφή στη ρουνική που λέει: «ο Καούλφρ και ο Αουτίρ, αυτοί έβαλαν λίθον αυτόν για Τούμι αδερφό τους που κατείχε Γκουανάβα». Αυτό διαβάει κανείς στην περιφέρεια αυτής της πέτρας. Μέσα στον 4ο αι., δηλαδή, κάποια γερμανικά φύλα αρχίζουν να γίνονται εγγράμματα, να περνάει η γραφή, σταδιακά δηλαδή θα περάσουν αιώνες για να εξελιχθεί η γραφή ανάμεσά τους -αυτά ήταν φύλα, αυτή την στιγμή βαρβάρων- αλλά διεισδύει και ο χριστιανισμός είτε με την μορφή του αρειανισμού είτε με την κανονική, κεντρική μορφή, σε κάποια φύλα, μην φανταστούμε ότι το πράγμα έγινε μονομιάς διάχυτο.

Εκεί λοιπόν στον 5ο αι. -δηλαδή μετά το 400 μ.Χ.- πλέον τα γερμανικά φύλα είναι κυρίαρχοι του παιχνιδιού στη δυτική Ευρώπη. Διαλύουν τη Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία, καταλύουν την ίδια τη Ρώμη -σας θυμίζω ότι κυρίως οι Βάνδαλοι, οι Βησιγότθοι, και οι Λομβαρδοί ή Λογγοβάρδοι αλλιώς, είναι εκείνοι που αποτελειώνουν την ίδια τη Ρώμη στην καρδιά της, αλλά όλα μαζί τα γερμανικά φύλα διαχέονται στην πρώην Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία, η οποία καταρρέει, και αρχίζει ένα νέο κύμα αλλαγών στην Ευρώπη, διότι διάφορα γερμανικά φύλα κινούνται προς την Βρετανία.

Η Βρετανία κατοικούνταν από Κέλτες. Οι Κέλτες αυτοί, που ονομαζόνταν Βρετανοί, κατακτήθηκαν από τους Ρωμαίους την εποχή της ακμής της Ρώμης. Έτσι η Βρετανία είχε έλεγχο ρωμαϊκό, αλλά με την κατάρρευση της Ρώμης, τον 4ο και 5ο αι., η Ρώμη δεν μπορεί να υπερασπίσει πλέον τόσο απομακρυσμένα εδάφη όπως είναι η Βρετανία, έτσι τα ρωμαϊκά στρατεύματα στην ουσία αποχωρούν, και η Βρετανία είναι έτοιμη, ανοιχτή, στην πραγματικότητα, χωρίς άμυνα απέναντι στην είσοδο γερμανικών φύλων. Στον 5ο αι. μ.Χ., Γερμανοί από τις περιοχές που σήμερα είναι Δανία και βόρεια Γερμανία, κυρίως από τις φυλές, τις γερμανικές φυλές των Άγγλων και των Σαξόνων εδώ [χάρτης 9.31'] είναι οι Άγγλοι, εδώ είναι οι Σάξονες, περνούν -το δείχνει και ο χάρτης- περί το 450 μ.Χ., περνούν στα αγγλικά νησιά. Περνούν στα αγγλικά νησιά και Γιούτοι. Όλα αυτά είναι γερμανικά φύλα. Αποτέλεσμα: οι κάτοικοι αυτού του νησιού, που πριν ομιλούσαν κελτική γλώσσα -γιατί οι Βρετανοί ήταν Κέλτες, και είχαν κατακτηθεί από τους Ρωμαίους- δέχονται τέτοια μεγάλη αλλαγή δημογραφική από την μετακίνηση γερμανικών φύλων στο νησί τους, που χάνουν την γλώσσα τους, την κελτική γλώσσα και υιοθετούν γερμανική γλώσσα.

Γι' αυτό, και αν θυμάστε, όταν σας έδειχνα τον χάρτη των ινδοευρωπαϊκών γλωσσών σας είχα επισημάνει: "Προσέξτε που βρίσκεται η αγγλική γλώσσα". Η αγγλική γλώσσα στον χάρτη των ινδοευρωπαϊκών γλωσσών ανήκει στις γερμανικές γλώσσες. Γιατί γερμανικές γλώσσες; Διότι Σάξονες, Άγγλοι και Γιούτες ήρθαν και εγκαταστάθηκαν μαζικά στον νότο της Αγγλίας και προσέξτε να δείτε τι ενδιαφέρον: η Αγγλία αλλάζει, ενσωματώνονται οι ντόπιοι κέλτικοι πληθυσμοί με τους γερμανικούς πληθυσμούς, χάνουν οι Κέλτες την γλώσσα τους και δημιουργείται αυτό περίπου που είναι σημερινοί Άγγλοι, που τους ονομάζουμε Άγγλους. Οι Άγγλοι ήταν γερμανικό φύλο, γερμανικό, πιο γερμανικό δεν γίνεται. Και οι Σάξονες ήταν γερμανικό φύλο, πιο γερμανικό δεν

γίνεται. Και σήμερα όταν μιλούμε για τους κατοίκους αυτής της σημαντικής χώρας που είναι η Βρετανία τους ονομάζουμε Άγγλους. Στην πραγματικότητα οι Άγγλοι ήταν Γερμανοί, αλλά πλέον οι Άγγλοι δεν είναι Γερμανοί. Μπερδέματα έτσι όπως κύλησαν οι αιώνες, αλλά έτσι είναι η Ιστορία. Οι λαοί αναμειγνύονται και έχουμε πολλά.

Έτσι σήμερα οι κάτοικοι της Αγγλίας ονομάζονται Άγγλοι, ονομάζουν τον εαυτό τους Άγγλο, μιλούν μία γερμανική γλώσσα, -η κελτική γλώσσα έχει μείνει σε ελάχιστα σημεία- και την εποχή που τόσοι πολλοί Γερμανοί μετακινούνται στην Αγγλία, μία ομάδα Βρετανών Κελτών φεύγει από την Αγγλία και εγκαθίστανται [χάρτης 12.18'] στη μύτη της Γαλλίας, αυτή που ονομάζεται Βρετάνη, γιατί ήταν Βρετανοί, μετακινήθηκαν στη Γαλλία και έτσι αυτή η μύτη της Γαλλίας ονομάζεται μέχρι σήμερα Βρετάνη και δημιουργήθηκε από Κέλτες Βρετανούς που διέφυγαν από την είσοδο των Γερμανών στην Βρετανία._

V4.1.4 Γερμανικά έθιμα διαδοχής (6')-

<https://www.youtube.com/watch?v=eLfoy8k1lRA>

Την απομαγνητοφώνηση έκανε η Olvia

Δεν είναι όμως μόνον τα βρετανικά νησιά τα οποία έζησαν αυτήν την αλλαγή, δηλαδή την είσοδο μεγάλων ομάδων γερμανικών, όπως είναι οι Αγγλοσάξονες και οι Γιούτοι (Juten), οι οποίοι άλλαξαν τη δημογραφία και τον πολιτισμό των Άγγλων -των Βρετανών- διότι στην ουσία η καινούρια γλώσσα αυτών των νησιών είναι γερμανική. Αυτό που ονομάζεται σήμερα αγγλικά είναι γερμανικά. Αντιστοίχως [χάρτης 0:29] θα ζήσει αλλαγές και η περιοχή που σήμερα είναι Γαλλία. Εδώ είχαμε άλλες ιστορίες. Στην περιοχή, που σήμερα χοντρικά είναι Γαλλία, κατοικούσαν στο παρελθόν πάλι Κέλτες οι οποίοι ονομαζόνταν Γαλάτες. Η περιοχή αυτή κατακτήθηκε από τους Ρωμαίους την εποχή της ακμής τους, τον 1ο αιώνα π.Χ., και οι Γαλάτες υπετάγησαν στους Ρωμαίους, με αποτέλεσμα να χάσουν τη γλώσσα τους. Η σημερινή γαλλική γλώσσα δεν είναι η γλώσσα των Γαλατών. Οι Γαλάτες έχασαν τη γλώσσα τους και υιοθέτησαν τη ρωμαϊκή γλώσσα και έτσι σήμερα η γαλλική ανήκει στις λατινογενείς γλώσσες. Και επίσης στη Γαλλία, οι κελτόφωνοι είναι ελάχιστοι. Άρα και εδώ είχαμε μια μεγάλη αλλαγή, από τη ρωμαϊκή ήδη περίοδο χοντρικά, στην περιοχή που σήμερα είναι Γαλλία. Όμως στον 5ο αιώνα, που είναι ο αιώνας πλέον της μεγάλης διάχυσης των γερμανικών φύλων στη δυτική Ευρώπη, στην περιοχή που σήμερα είναι Γαλλία, κατακλύζεται και ελέγχεται σταδιακά από ένα γερμανικό φύλο, που λεγόταν Φράγκοι, οι οποίοι [χάρτης 2:01] και θα παραμείνουν εδώ και θα ελέγχουν για αιώνες την περιοχή της δυτικής Ευρώπης, αυτό που σήμερα είναι Βέλγιο, Γαλλία κ.λπ.

Βησιγότθοι θα κινηθούν και θα ελέγξουν τμήμα της Γαλλίας και της Ισπανίας, ενώ και οι Βάνδαλοι, για ένα μεγάλο διάστημα, θα ελέγξουν την περιοχή της Ιβηρικής χερσονήσου. Μάλιστα οι Βάνδαλοι θα περάσουν και στη βόρεια Αφρική και θα ελέγξουν τμήματα της βόρειας Αφρικής. Δηλαδή οι Γερμανοί, στον 5ο αιώνα, όχι μόνο διαλύουν την ρωμαϊκή αυτοκρατορία, αλλά και διάφορες φυλές τους εγκαθίστανται με κάποιους αρχηγούς, οι οποίοι είναι σταθερότεροι ή όχι.

Θα εξηγήσουμε, σε αυτό το σημείο έχει σημασία, ότι οι Γερμανοί, όχι μόνο ήταν χωρισμένοι σε πολλές φυλές αντιμαχόμενες μεταξύ τους, αλλά είχαν και ένα πρόβλημα σε σχέση με τη διοίκηση, διότι οι αρχηγοί των φυλών όταν πέθαιναν, θεωρείτο αυτονόητο ότι θα τους διαδεχθούν τα άρρενα τέκνα τους. Και αυτό τι σήμαινε; Ότι αν ας πούμε είχε δημιουργηθεί κάτι τι σαν κρατικό μόρφωμα, με τον θάνατο ενός ηγεμόνα διαιρούνταν η επικράτεια στα όσα άρρενα τέκνα είχε ο ηγεμόνας, ο αποθανών. Δηλαδή αυτό τι σήμαινε; Ότι σταδιακά υπήρχε απίσχναση της δύναμης του τάδε ηγεμόνα ή της τάδε φυλής. Αυτό ήταν μέσα στις γερμανικές πραγματικότητες.

Έτσι η Ευρώπη αποκτά μεγάλες περιοχές σημαντικής γερμανικής παρουσίας, στον 5ο αιώνα, και βέβαια σας θυμίζω ότι και η βόρεια Αφρική αποκτά παρουσία Γερμανών. Σήμερα σε περιοχές του Μαρόκου ανιχνεύονται κάποια χωριά με ξανθούς και ρωμαλέους ψηλούς κατοίκους, προφανώς υπολείμματα των Βανδάλων οι οποίοι πέρασαν εκεί και εγκαταστάθηκαν τον 5ο αιώνα, ελέγχοντας τμήματα σημαντικά της βόρειας Αφρικής.

Άρα ο 5ος αιώνας μ.Χ. μοιάζει να είναι αιώνας, των Γερμανών στη δυτική Ευρώπη, ακόμα, διάφορων γερμανικών φύλων που δεν έχουν δημιουργήσει κάποιο κεντρικό πυρήνα ελέγχου και δύναμης. Κάποιοι από αυτούς είναι πιο ισχυροί όπως οι Φράγκοι και οι Λομβαρδοί, το δείχνουν. Οι Βησιγότθοι και οι Βάνδαλοι. Άλλοι εξακολουθούν να είναι στην κίνηση και στην παλαιά τους επιθετικότητα. Όμως την ώρα που τα πράγματα παίρνουν αυτήν την εξέλιξη και η δυτική Ευρώπη

μοιάζει να ελέγχεται από την κινητικότητα πια των γερμανικών φύλων, μια άλλη ομάδα παρουσιάζεται από τις στέπες, για να μην σταματήσει ο κύκλος της βίας.

V4.1.5 Οι Άβαροι συμπαρασύρουν Σλάβους (12')-

<https://www.youtube.com/watch?v=wr-uRsszePE>

Απομαγνητοφώνηση Domenica27

Ποιοι είναι αυτοί οι άλλοι; Αυτοί ονομάζονται Άβαροι. Οι Άβαροι προέρχονται και αυτοί από την στέπα, είναι ανάμειξη φύλων της στέπας και Μογγολικών και Τουρκομανικών. Αλλά οι Άβαροι μοιάζει να είναι πιο πολύ Τουρκομάνοι παρά Μογγόλοι. Αυτοί πήραν μία πορεία στην στέπα [χάρτης 0:30] βορειότερη από εκείνη των Ούννων, οι οποίοι κινούμενοι στο φρύδι ας πούμε, μεταξύ Κασπίας και Μαύρης Θάλασσας συνάντησαν τους Οστρογότθους, όπως είπαμε, και στην ουσία τους ανάγκασαν να κινηθούν δυτικότερα. Οι Άβαροι κινήθηκαν βορειότερα και κινούμενοι βορειότερα έπεσαν σε μία ζώνη, στην οποία κυριαρχούσε η παρουσία ενός άλλου φύλου και ομάδας άλλων φύλων που ονομάζονται Σλάβοι.

Οι Σλάβοι δεν είναι καινούργιοι, καθόλου. Είναι ομάδες ανθρώπων, που έχουν μέσα στον χρόνο το βαθύ αναπτυχθεί στην περιοχή που σήμερα είναι η Ουκρανία, Ρωσία, Λευκορωσία. Σε αυτές τις περιοχές εδώ υπάρχουν δάση, νερά, λίμνες και πάρα πολλά έλη και βούρκοι. Είναι περιοχές νερού και σε αυτές τις περιοχές βρέθηκαν ινδοευρωπαϊκά φύλα, διότι οι Σλάβοι είναι ινδοευρωπαϊκό φύλο. Οι γλώσσες οι σλαβικές είναι ινδοευρωπαϊκές, από αυτές η πιο ισχυρή είναι η ρωσική γλώσσα σήμερα, και σας θυμίζω όταν μιλάγαμε για τις γλώσσες, ότι οι γλώσσες των Σλάβων είναι οι ισχυρότερες μέσα στην Ευρώπη, δηλαδή οι περισσότεροι άνθρωποι στην Ευρώπη μιλούν σλαβικές γλώσσες, όταν λέμε Ευρώπη εννοούμε από τα Ουράλια μέχρι και δυτικότερα.

Τώρα, οι άνθρωποι αυτοί οι Σλάβοι, τα σλαβικά φύλα -είναι και αυτοί οργανωμένοι σε φύλα- διάφορα φύλα, που και αυτά δεν είναι φιλικά μεταξύ τους, ο ένας πολεμάει τον άλλο, είναι φυσικό στις φυλετικές κοινωνίες. Αυτοί οι άνθρωποι λοιπόν είναι με άλλο τρόπο σκληραγωγημένοι, αυτοί είναι άνθρωποι των δασών, όχι τόσο των βουνών, γιατί η περιοχή τους δεν έχει όρη, ενώ οι Γερμανοί ήταν των βουνών και δασών και των νερών, αλλά ετούτοι εδώ είναι πιο πολύ των ελών και των ποταμών και των λιμνών, των νερών δηλαδή και των δασών. Και βέβαια σε κρύο περιβάλλον. Είναι και αυτοί σκληροτράχηλοι, ψηλοί, σωματώδεις και οι γυναίκες τους είναι εντυπωσιακά ψηλές, αναλογικά με τους υπολοίπους, ξανθοί, με γαλανά κατά κανόνα μάτια. Και αυτοί επίσης τώρα θα ζήσουν ό,τι έζησαν οι Γερμανοί, διακόσια χρόνια πριν. Διότι ερχόμενοι οι Άβαροι και περνώντας από τις περιοχές τους μεταφέρουν την ορμή τους και τη δύναμή τους και τη βία τους, και φέρνουν αναστάτωση στα σλαβικά φύλα, τα οποία σλαβικά φύλα, μέσα στους αιώνες έχοντας αναπτυχθεί σ' αυτήν εδώ την ζώνη [χάρτης 3:42] της Λευκορωσίας, της Ουκρανίας, της σημερινής Ρωσίας, θεωρείται η πηγή τους τα έλη του Pripet, τα οποία είναι μια τεράστια περιοχή τα έλη του Pripet, μεταξύ Λευκορωσίας, Ουκρανίας και Ρωσίας. Αυτή θεωρείται η πηγή των Σλάβων. Οι Σλάβοι όμως ιστορικά είχαν αναπτυχθεί όχι μόνο στην περιοχή του Pripet, αυτή είναι ο πυρήνας τους [χάρτης 4:08], είχαν αναπτυχθεί στην ανατολική Ευρώπη, στις ανατολικές περιοχές της Βαλτικής, στη ζώνη μεταξύ Κασπίας Θάλασσας, Βαλτικής Θάλασσας και Μαύρης Θάλασσας. Αυτό ήταν το ενδιαίτημά τους για χιλιετίες.

Και τώρα έρχονται οι Άβαροι, με την ίδια βία, την γνωστή βία των ανθρώπων των στεπών. Συγκρούονται αυτές οι δύο ομάδες και σλαβικά φύλα, ό,τι πάθανε πριν οι ανατολικοί Γερμανοί, οι Οστρογότθοι (Ostgoten) δηλαδή, τρέχουν να κινηθούν δυτικότερα, γιατί τους παρασέρνει η ορμή των Αβάρων. Κινούμενοι δυτικότερα διασπείρονται σε πολύ ευρύτερη περιοχή από αυτήν στην οποία παραδοσιακά είχαν αναπτυχθεί και κινούνται πλέον τα φύλα αυτά σε μεγάλο εύρος στην περιοχή της Ευρώπη. Κοιτάχτε [χάρτης 5:19] αυτός ο χάρτης δείχνει την πίεση που δέχονται τα

σλαβικά φύλα από τα ανατολικά προς τα δυτικά και την διάχυση των διαφόρων σλαβικών φύλων. Σε ποιες περιοχές; Αυτοί τώρα διαχέονται στις περιοχές που σήμερα είναι Πολωνία, στις περιοχές που σήμερα είναι Τσεχία, Σλοβακία, σε περιοχές που σήμερα είναι Σερβία, Βοσνία, Ερζεγοβίνη κ.λπ., σε αυτές που είναι σήμερα Βουλγαρία και Ρουμανία, και βέβαια προς τον Νότο προς την ελληνική χερσόνησο, όπου ιδιαίτερα στις περιοχές της σημερινής Μακεδονίας διαχέονται και φτάνουν μέχρι και την Πελοπόννησο. Βλέπετε ότι ο χάρτης δείχνει με βούλες την επέκταση τους στον Νότο.

Πότε γίνεται αυτή η μεγάλη αναστάτωση των σλαβικών φύλων; Κυρίως τον 6ο αιώνα, δηλαδή στις χρονολογίες 500 και (μετά), δηλαδή στον 6ο αιώνα, στον 7ο αιώνα έχουμε μία μετακίνηση των σλαβικών φύλων. Τότε γνωρίζουμε στα βυζαντινά κείμενα ότι παρουσιάζονται, ξαφνικά οι Βυζαντινοί αρχίζουν να βλέπουν διάφορους ανθρώπους να μπαίνουν, να διαχέονται στα σύνορα τους. Τους περιγράφουν, ότι είναι ψηλοί, ξανθοί και τα λοιπά. Οι περισσότεροι από αυτούς κινούνται ειρηνικά, μετακινούνται ειρηνικά, άλλοι είναι επιθετικοί, άλλοι από αυτούς που μετακινούνται ειρηνικά, κάποια στιγμή γίνονται επιθετικοί. Όλα τα 'χει ο μπαχτσές. Έτσι στον 6ο στον 7ο αιώνα αλλάζει ξανά ο δημογραφικός χάρτης της Ευρώπης με την διάχυση των Σλάβων πολύ δυτικότερα από το αρχικό τους πεδίο. Σταδιακά αυτοί οι Σλάβοι θα δημιουργήσουν βασιλεία, θα εγκατασταθούν, θα δημιουργήσουν βασιλεία, το ίδιο θα συμβεί και στη Βυζαντινή Αυτοκρατορία. Θα διεισδύσουν Νότιο- Σλάβοι στη Βυζαντινή Αυτοκρατορία, θα διεισδύσουν Βούλγαροι, Σλάβοι ανάμεικτοι δηλαδή με Μογγόλους και καινούργιοι Σλάβοι, και θα δημιουργηθούν σταδιακά μέσα στη Βυζαντινή Αυτοκρατορία, σλαβικά βασιλεία τα οποία θα είναι εχθρικά προς το Βυζάντιο. Έτσι το Βυζάντιο σταδιακά θα έχει -αργότερα βέβαια- να αντιμετωπίσει μεγάλους εχθρούς μέσα στο έδαφος του, -θα τα χάσει τα εδάφη αυτά- που θα είναι οι Βούλγαροι και οι Σέρβοι.

Παρόμοιες καταστάσεις θα συμβούν και σε βορειότερα σημεία, έτσι η κίνηση των Αβάρων θα έχει ξανά νέα αποτελέσματα δημογραφικά, οι Σλάβοι θα συγκρουστούν με Γερμανούς, η παραδοσιακή εχθρότητα Σλάβων και Γερμανών, γιατί υπάρχει παραδοσιακή σύγκρουση ανάμεσα σ' αυτά τα φύλα, θα ωριμάσει σ' αυτή την περίοδο. Και τι άλλο θα συμβεί; Οι Άβαροι οι ίδιοι θα χτυπούν Σλάβους και Γερμανούς, θα χτυπούν το Βυζάντιο, θα λεηλατούν, θα σφάζουν, θα βιάζουν. Σας θυμίζω ότι το 626 οι Άβαροι πολιορκήσαν την Κωνσταντινούπολη και στην πολιορκία αυτή της Κωνσταντινουπόλεως, η Πόλη είχε βρεθεί με ελάχιστο στρατό και τότε φοβήθηκαν οι πολιορκημένοι Βυζαντινοί ότι θα καταληφθούν από τους Αβάρους και αν θυμάστε και από τα σχολικά μας βιβλία, στην περίπτωση αυτή έψαλαν το "Τη Υπερμάχω στρατηγώ τα νικητήρια" και η Πόλη δεν κατελήφθη τελικά από τους Αβάρους. Οπότε οι Βυζαντινοί κατέληξαν, ότι η ίδια η Παναγία προστάτευσε την Κωνσταντινούπολη από αυτούς τους φοβερούς εχθρούς. Τι θέλω να πω, να θυμίσω με αυτό, ότι οι Άβαροι, όπως και όλοι οι άλλοι βάρβαροι, δεν χτύπησαν μόνο την δυτική διαλυμένη πλέον μη υπάρχουσα Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία, αλλά χτύπησαν και την ανατολική Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία, η οποία δεν έχασε τις δομές της παρέμεινε σταθερή παρέμεινε ενιαία, με αυτοκράτορα, με στρατό, με θεσμούς για ακόμη 1200 χρόνια από την ίδρυση της, και άντεξε και τους Αβάρους και τους Σλάβους που μπήκαν μέσα της.

Άρα η δράση αυτή τώρα των Αβάρων θα δώσει νέο χτύπημα σε όποιες ισορροπίες είχαν διαμορφωθεί στην Ευρώπη. Και τώρα ποιος θα αντιμετωπίσει τους Αβάρους; Τους αντιμετωπίζει η Ανατολική Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία, δεν είναι απλό, δίνει μάχες, δίνει αίμα επί μεγάλο διάστημα, τους αντιμετωπίζει. Και στα δυτικά, ποιος είναι επιτέλους εκείνος που πρέπει να αντιμετωπίσει εχθρούς σαν του Αβάρους; Δεν έχει μείνει τίποτα άλλο. Γερμανοί πρέπει να τους αντιμετωπίσουν. Και συμβαίνει το εξής καταπληκτικό! Οι Γερμανοί, τα διάφορα γερμανικά φύλα, τα οποία μέχρι τότε είχαν παίξει τέτοιο ρόλο, συγκρουόμενοι με τους Ρωμαίους και διαλύοντας τελικά την

Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία το 400 και το 500 μ.Χ., τώρα να μετατρέπονται στους υπερασπιστές της Ευρώπης, και να καλούνται να νικήσουν τους Αβάρους.

4.2: Φράγκοι και Βίκινγκς

V4.2.1 Η σημασία των Γερμανών (10')-

<https://www.youtube.com/watch?v=q2b-Du-0c8>

Απομαγνητοφώνηση από ginath

Ποιοι λοιπόν θα αντιμετωπίσουν τους Αβάρους; Οι Γερμανοί. Ποιοι Γερμανοί; Οι Γερμανοί οι οποίοι πρόκειται να αναδειχθούν στους κυριότερους και ισχυρότερους από όλους, ανήκουν στη φυλή των Φράγκων. Σε αυτό το σημείο πρέπει να τονίσω κάτι. Ο μέσος Έλληνας όταν ακούει τη λέξη "Φράγκος", νομίζει ότι είναι Γάλλος και μάλιστα η Γαλλία σήμερα λέγεται France. Εμείς τη λέμε σωστά τη Γαλλία, "Γαλλία" από το "Γαλάτες". Αλλά οι Γάλλοι δεν είναι Γερμανοί. Φυσικά έχουν πάρα πολύ μεγάλες αναμείξεις με Γερμανούς αλλά δεν είναι Γερμανοί. Η γλώσσα που ομιλούν σήμερα οι Γάλλοι δεν είναι Γερμανική είναι λατινογενής όπως είπαμε.

Γυρνάμε τώρα στο θέμα μας. Από όλους τους Γερμανούς, οι πιο ισχυροί εκεί στον 5ο αιώνα είχαν αναδειχθεί οι Φράγκοι τελικά. Αυτοί, στο 450 χονδρικά, μεταξύ του 450 και 500 [χάρτης 1:09] δημιουργούν ένα βασίλειο εδώ στην περιοχή της Γαλλίας στο οποίο και θα παραμείνουν για αιώνες, ενώ ένα άλλο τμήμα των Φράγκων αποδεικνύεται ισχυρό στα [ανατολικότερα], και αυτό το τμήμα των Φράγκων προς τα [ανατολικότερα], θα αναδείξει και τον σπουδαιότερο Φράγκο ηγεμόνα, στον 8ο αιώνα μ.Χ. Ποιος είναι ο σπουδαιότερος Φράγκος ηγεμόνας; Αν θυμάστε ο Λουδοβίκος ήταν από τους πρώτους και τα λοιπά.

Ο σπουδαιότερος Φράγκος ηγεμόνας που είναι και εμβληματικό πρόσωπο για τη νεότερη ιστορία της Ευρώπης, ονομάζεται Καρλομάγνος. Αυτός ο Καρλομάγνος αποδείχθηκε μια πολιτική προσωπικότητα μεγάλου διαμετρήματος, ο οποίος κατάφερε να δημιουργήσει ένα Φραγκικό βασίλειο βορειότερα της Ιταλίας και σταδιακά να δημιουργήσει ένα καινούργιο βασίλειο σε μέγεθος περίπου αυτοκρατορίας έτσι ώστε να λέγεται από τους ιστορικούς ότι μετά την πτώση της Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας -πάντα εννοούμε το δυτικό της τμήμα, γιατί το ανατολικό δεν έπεσε παρά το 1453, χίλια τόσα χρόνια αργότερα- μετά την πτώση λοιπόν της δυτικής Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας, τότε ξεκινά συντεταγμένα η ιστορία της νεότερης Ευρώπης; Η απάντηση που δίνουν οι ιστορικοί είναι από τη δημιουργία της αυτοκρατορίας, του βασιλείου του Καρλομάγνου.

Αυτό το βασίλειο θα εξελιχθεί σημαντικά. Σας θυμίζω ότι ο Καρλομάγνος εστέφθη αυτοκράτορας της Αγίας Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας του Γερμανικού Έθνους το 800 μ.Χ. [Ενθετη σημείωση, 3:19: Ο τίτλος της Αυτοκρατορίας αυτής χρησιμοποιήθηκε στην πληρότητά του αργότερα, μετά τον 9ο αιώνα]. Είναι εύκολο να το θυμάται κανείς το 800 μ.Χ. Και έχει ενδιαφέρον το ότι εχρίσθη αυτοκράτορας από τον ίδιο τον Πάπα της Ρώμης. Έχει μεγάλη σημασία και κρατήστε το, αυτό θα μας χρειαστεί σε επόμενα μαθήματα. Ο Καρλομάγνος δημιούργησε μια αυτοκρατορία, η οποία περιελάμβανε [χάρτης 3:49] τμήματα της βόρειας Ιταλίας, της κεντρικής και βόρειας Ευρώπης. Εδώ έχουμε μια αποτύπωση της Αγίας Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας μετά τον Καρλομάγνο και μπορούμε να δούμε μια άλλη αποτύπωση της Αγίας Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας αργότερα επίσης. Εδώ είναι πιο ευανάγνωστο [χάρτης 4:15] γιατί αυτό το σκούρο κόκκινο δείχνει τα εδάφη της Αγίας Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας.

Η Αγία λοιπόν Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία είναι η πρώτη γερμανική αυτοκρατορία που στήνεται σε αυτή την Ευρώπη, τη νεότερη Ευρώπη. Και προσέξτε και την τιτλοφορία της: "Αγία" παραπέμπει στο γεγονός ότι οι Φράγκοι είχαν γίνει χριστιανοί και μάλιστα όχι Αρειανιστές. Η Αγία "Ρωμαϊκή",

παρατηρήστε το και αυτό, δηλαδή ο Καρλομάγνος θεωρεί τον εαυτό του διάδοχο των Ρωμαίων Αυτοκρατόρων, τους οποίους οι Γερμανοί είχαν διαλύσει. "Αυτοκρατορία" έχει σημασία ότι ονομάζει τον εαυτό του "Αυτοκράτορα" και "Αυτοκρατορία" διότι έχει στόχο του τη δημιουργία ενός μεγάλου κρατικού μορφώματος, αντιστοίχου -φαντάζομαι θα είχε στο μυαλό του- με τη Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία. Του "Γερμανικού Έθνους", προσέξτε πάλι αυτό, τι ενδιαφέρον έχει. Φράγκος είναι αυτός, μία από τις πολλές φυλές των Γερμανών που σας θυμίζω εξακολουθούσαν να αντιμάχονται η μία την άλλη, αλλά μιλάει εξ ονόματος ολόκληρου του γερμανικού έθνους και ονομάζει "Αυτοκρατορία του Γερμανικού Έθνους".

Αυτός λοιπόν ο Καρλομάγνος, τέσσερα χρόνια πριν γίνει αυτοκράτορας και στεφθεί από τον Πάπα, νικά, κατανικά τους Αβάρους. Το 796 κατανικά τους Αβάρους και τους παίρνει στο κυνήγι. Στην πραγματικότητα εκδιώκοντάς τους όχι εύκολα. Χρειάστηκε καιρός για να φύγουν -εκδιωχθούν οι Άβαροι από την περιοχή της Ευρώπης, έχοντας ήδη κάνει ένα κύκλο περίπου 200 χρόνων δράσης τους στην Ευρώπη. Παρατηρήστε, την πρώτη νίκη εναντίον των Ούννων, τη νίκη τους εναντίον των Ούννων οι Ρωμαίοι την όφειλαν ως επί το πολύ στην γερμανικότητα πλέον των Ρωμαϊκών στρατευμάτων, δηλαδή και η νίκη εναντίον των Ούννων ήταν εν μέρει γερμανική. Η νίκη εναντίον των Αβάρων είναι καθαρά γερμανική όσον αφορά το δυτικό πεδίο, διότι στα ανατολικά οι Βυζαντινοί έκαναν μόνοι τους το έπος τους και είναι και αυτό γερμανικός θρύλος, γερμανικός θρίαμβος, η νίκη εναντίον των Αβάρων.

Για να μην μείνει όμως το πράγμα έτσι, την ώρα που οι Άβαροι κατανικούνται και οι Γερμανοί δίνουν μάχες εναντίον τους, μια νέα ομάδα έρχεται από τις στέπες. Δε σταματάει. Αυτή η ομάδα ονομάζονται Μαγυάροι (Magyar) και παίρνουν και αυτοί τον δρόμο τον δρομάκο των ανθρώπων των στεπών με τα άλογά τους και κινούνται προς τα δυτικά και κάνουν την ίδια διαδρομή, και πού φτάνουν; Δε χρειάζεται να το ξαναπούμε, στην Ουγγαρία. Εκεί είναι, όλοι εκεί φτάνουν, στην Ουγγαρία και μετά αρχίζουν τις δράσεις τους. Οι Μαγυάροι αποδεικνύονται σκληροτράχηλοι. Και αυτοί όπως και οι προηγούμενοι χτυπούν. Με ποιους συγκρούονται οι Μαγυάροι; Με Γερμανούς βέβαια, με Σλάβους, κυρίως όμως οι Γερμανοί έχουν τον μεγάλο όγκο των συγκρούσεων με αυτούς και τελικά μετά από έναν κύκλο περίπου 200 χρόνων δράσεως, φοβερής δράσεως, σφαγών, λεηλασιών, βιασμών και τα λοιπά, τελικά οι Μαγυάροι κατανικούνται από ποιους; Από τους Φράγκους, από την Αγία Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία του Γερμανικού Έθνους το 955 στην περίφημη μάχη του Λέχφελντ. Οι Φράγκοι νικούν λοιπόν και αυτούς τους εχθρούς της Ευρώπης. Οι Μαγυάροι μετά από αυτή τους την ήττα αναγκάζονται να αναδιπλωθούν και να εγκατασταθούν στην Ουγγαρία, στις πεδιάδες της Ουγγαρίας, όπου και πλέον θα δημιουργήσουν κράτος. Οι σημερινοί Ούγγροι είναι απόγονοι αυτών των Μαγυάρων και μάλιστα στην Ουγγαρία χρησιμοποιούν πάρα πολύ την λέξη Magyar. Αν έχετε πάρει ποτέ επιστολή από την Ουγγαρία, θα δείτε ότι τα γραμματόσημα τα ουγγρικά γράφουν Magyar post, post Magyar. Οι Ούγγροι γνωρίζουν πολύ καλά ότι είναι απόγονοι των Μαγυάρων και είναι περήφανοι για αυτό διότι οι πρόγονοί τους ήταν άλκιμοι πολεμιστές που έφτασαν στην Ευρώπη και πολέμησαν για 200 χρόνια μέχρι να τους κατανικήσουν οι Φράγκοι το 955 μ.Χ. στη μάχη του Λέχφελντ.

V4.2.2 Το Ισλάμ και οι Άραβες (10')-

<https://www.youtube.com/watch?v=J0ZQPRh3IWg>

Απομαγνητοφώνηση από Evaggelia5

Την ώρα που οι Μαγυάροι αναστατώνουν με τη δράση τους και τη βία τους την Ευρώπη, μεγάλα γεγονότα συμβαίνουν στο ανατολικό άκρο της Μεσογείου. Τι συμβαίνει εκεί; Στον 7ο αιώνα γεννιέται μια νέα θρησκεία. Πού; Στην αραβική χερσόνησο, αυτό που σήμερα λέμε Σαουδική Αραβία. Εκεί το 622 μ.Χ. δημιουργείται μια νέα θρησκεία, που την ονομάζουμε σήμερα «Ισλάμ». Ιδρυτής της είναι ένας κάτοικος της περιοχής που ονομάζεται Μωάμεθ, αυτός επικοινωνεί με τον Θεό και γράφει ένα βιβλίο που λέγεται Κοράνι. Θα μιλήσουμε γι' αυτό αργότερα.

Σε τι μας ενδιαφέρει αυτή τη στιγμή η περίπτωση του Ισλάμ; Μας ενδιαφέρει στο γεγονός ότι η θρησκεία που ίδρυσε αυτός ο προφήτης –γιατί για τους μουσουλμάνους είναι προφήτης ο Μωάμεθ– είχε γρήγορη διάδοση μεταξύ των κατοίκων εδώ [Χάρτης 01:26] της Εγγύς και Μέσης Ανατολής, στην περιοχή της Μέκκας και της Μεδίνας, που είναι πόλεις εδώ (οι ιερές σήμερα πόλεις για το Ισλάμ) στην περιοχή της Σαουδικής Αραβίας, κοντά στην Ερυθρά Θάλασσα, και γρήγορα μετά τον θάνατό του –ο προφήτης πέθανε το 632 μ.Χ.– οι Άραβες πιστοί του ξεχύθηκαν με τα άλογά τους σε μια καταπληκτική εποποιία πολεμικής δράσης, η οποία κινήθηκε και προς ανατολές και προς δυσμάς.

Οι Άραβες διέθεταν ένα καταπληκτικό όπλο, που ήταν το άτι τους, αυτά που ονομάζουμε αραβικά άλογα. Αυτά τα άλογα διαφέρουν από τα άλογα της στέπας που αναφέραμε όταν μιλούσαμε για τους κατοίκους της στέπας, είναι τα γνωστά μας ψηλά, λιγνά, ταχύτατα άλογα, αυτά είναι άνεμος. Και χρησιμοποιώντας αυτά τα άλογα, όντας άνθρωποι πολεμικοί, γνώστες του πολέμου, ένθερμοι από την καινούρια πίστη την οποία εισέπραξαν, αμέσως χτυπούν τις αυτοκρατορίες που είναι ολόγυρά τους και τις συντρίβουν.

Πρώτη αυτοκρατορία την οποία χτυπούν είναι η Βυζαντινή αυτοκρατορία, από την οποία αποσπών τα εδάφη της στην ανατολική Μεσόγειο και της παίρνουν και την Αίγυπτο. Η Βυζαντινή Αυτοκρατορία δεν μπορεί να σταματήσει την επέλαση των Αράβων και αναγκάζεται να δεχθεί ότι το όριό της (μεταξύ των Αράβων και της αυτοκρατορίας της) είναι εδώ, στην περιοχή των Αδάνων σήμερα, στην περιοχή της οροσειράς του Ταύρου. Βέβαια οι Άραβες επεχείρησαν να καταλάβουν την Κωνσταντινούπολη, επιτέθηκαν στην Κωνσταντινούπολη επανειλημμένα, αυτό δεν το πέτυχαν. Αλλά το να κατακτήσουν τα εδάφη του Βυζαντίου στη Μέση Ανατολή και να της πάρουν την Αίγυπτο το κατάφεραν, με ταχύτατες επελάσεις.

Και αφού κατέλαβαν αυτές τις περιοχές, κινήθηκαν στη βόρειο Αφρική, κατενίκησαν κάθε αντίπαλο που τους αντιστάθηκε στη βόρειο Αφρική, και το 711 πέρασαν στην Ιβηρική χερσόνησο. Πέρασαν στην Ιβηρική χερσόνησο και κατέλαβαν την περιοχή που σήμερα ονομάζεται Ισπανία και ονομάζεται Πορτογαλία –τους πήρε κάποιο χρόνο για να το πετύχουν αυτό. Αφού κατέκτησαν την Ιβηρική χερσόνησο, πέρασαν τα Πυρηναία. Τα Πυρηναία είναι μια οροσειρά η οποία ορίζει περίπου το όριο μεταξύ Γαλλίας και Ισπανίας σήμερα. Οι Άραβες περνούν τα Πυρηναία και μπαίνουν σε αυτό που είναι σήμερα η Γαλλία.

Την εποχή εκείνη η Γαλλία διοικούνταν από Φράγκους, δηλαδή από Γερμανούς. Έτσι οι Άραβες χτυπούν στην ουσία τους Γερμανούς, μέσα στα εδάφη της σημερινής Γαλλίας, και προχωρούν αρκετά στα εδάφη κατακτώντας νίκες. Αλλά κάποια στιγμή οι Φράγκοι αποφασίζουν να τους αντιμετωπίσουν κεντρικά σε ένα σημείο της Γαλλίας που λέγεται Πουατιέ (προς το κέντρο της

Γαλλίας) και εκεί δίδεται το 732 η περίφημη μάχη του Πουατιέ. Σε αυτή τη μάχη οι Φράγκοι χρησιμοποιούν ουγγρικά άλογα, άλογα από τις ουγγρικές πεδιάδες. Έχει ενδιαφέρον αυτό, διότι στη μάχη του Πουατιέ συγκρούστηκαν οι Γερμανοί, στην ουσία, με άλογα της στέπας και χτυπήθηκαν με Άραβες, με τα αραβικά άλογα. Και αποδείχθηκαν νικηφόροι οι Γερμανοί.

Έτσι, στη μάχη του Πουατιέ κατανικούνται οι Άραβες, δίδονται και επόμενες μάχες, στις οποίες επίσης νικούν οι Φράγκοι, και έτσι τελικά οι Φράγκοι (οι Γερμανοί δηλαδή) απωθούν τους Άραβες ξανά, τους αναγκάζουν να περάσουν τα Πυρηναία, και οι Άραβες θα περιοριστούν στην Ιβηρική χερσόνησο, από την οποία και θα αποχωρήσουν οριστικά το 1492. Δηλαδή θα έχουν παρουσία οι Άραβες στην Ιβηρική χερσόνησο περί τα 800 χρόνια.

Γιατί αναφέρουμε τους Άραβες σε αυτό το σημείο; Διότι οι Άραβες συνέβαλαν στην αναστάτωση της Ευρώπης αυτούς τους φοβερούς αιώνες. Προσέξτε, οι Άραβες δεν είναι βάρβαροι, οι Άραβες αυτή την εποχή... Πρώτα-πρώτα οι Άραβες προέρχονται από μια περιοχή του κόσμου που πρωτοστάτησε στον σύγχρονο πολιτισμό, δηλαδή στη Γεωργική Επανάσταση. Δεν έχουν σχέση ούτε με τους κατοίκους των στεπών ούτε με Γερμανούς και Σλάβους, είναι περιοχή υψηλού πολιτισμού. Μάλιστα εκείνη την εποχή υψηλού πραγματικά πολιτισμού. Οι Άραβες λοιπόν δεν είναι βάρβαροι, αλλά είναι πολεμιστές φοβεροί, και συμβάλλουν στην αναστάτωση της Ευρώπης. Μάλιστα, επειδή είναι και ναυτικοί και διαθέτουν εξαιρετικούς ναυτικούς, διαγουμίζουν κυριολεκτικά τη Μεσόγειο, ιδιαίτερα την ανατολική Μεσόγειο, στην οποία επιτίθενται. Τα πλοία τους ονομάζονται σαρακήνικα, και εκείνοι οι Άραβες οι οποίοι επιτίθενται στα παράλια και στα νησιά των χριστιανικών χωρών ονομάζονται Σαρακηνοί. Χτυπούν τα δικά μας νησιά εδώ του Αιγαίου, χτυπούν και καταλαμβάνουν την Κρήτη. Η Κρήτη κατελήφθη το 824 από τους Άραβες και παρέμεινε υπό αραβικό έλεγχο μέχρι το 961, οπότε ο Νικηφόρος Φωκάς εξεδίωξε τους Άραβες από την Κρήτη. Δηλαδή οι Άραβες έμειναν στην Κρήτη σχεδόν 140 χρόνια και έλεγξαν την Κρήτη. Όχι όμως μόνο την Κρήτη, αλλά και τη Σικελία και τα νησιά, όλα τα νησιά της Μεσογείου. Και χτυπούσαν παράλια, επιτίθενταν κ.λπ.

Γενικά οι Άραβες ήταν ένα στοιχείο που προσέθεσε στη βία και στην αναστάτωση των εποχών, και στο δυτικό και στο ανατολικό κομμάτι της Ευρώπης. Και το δυτικό κομμάτι και το ανατολικό κομμάτι της Ευρώπης άντεξαν. Άντεξε το ανατολικό χάρη στην αλκή των Βυζαντινών και άντεξε το δυτικό χάρη στη δύναμη των Φράγκων, οι οποίοι ακόμη μια φορά προστάτευσαν την Ευρώπη από την είσοδο νέων στοιχείων. Με την Ιβηρική χερσόνησο όμως να έχει καταληφθεί και, όπως είπαμε, εκεί να μένουν για 800 χρόνια.

Έτσι, αν καθίσουμε και δούμε τα πράγματα, οι Φράγκοι (οι Γερμανοί) αντιμετώπισαν τους εχθρούς της Ευρώπης νικώντας –μαζί με τους Ρωμαίους– τους Ούννους, το 450 χοντρικά, οι Φράγκοι μόνοι τους νίκησαν τους Αβάρους, το 796, οι Φράγκοι μόνοι τους νίκησαν τους Μαγυάρους, το 955, και οι Φράγκοι κατενίκησαν και σταμάτησαν την επέλαση των Αράβων πέραν της Ιβηρικής χερσονήσου και νικώντας τους Άραβες στη μάχη του Πουατιέ και της Τουρ, το 732 μ.Χ.

Κοιτάξτε τον κύκλο των πραγμάτων. Οι ίδιες φυλές που διέλυσαν την Ευρώπη, οι ίδιες την ανασυστήνουν!

V4.2.3 Οι Βίκινγκς (12')-

<https://www.youtube.com/watch?v=8zbVxqWnDB0>

Απομαγνητοφώνηση από Lemonia9

Ποιος να το περίμενε ότι αυτό το βασίλειο των Φράγκων, αυτή την αυτοκρατορία που ίδρυσε ο Καρλομάγνος εκεί στο 800 μ.Χ., με πρωτεύουσα το Άαχεν, [χάρτης 00:18]-επέλεξε ως πρωτεύουσά του μια πόλη, έτσι, στη βόρεια σημερινή Γερμανία, σήμερα είναι κοντά προς την Ολλανδία για πρωτεύουσά του- εκεί έκτισε ένα παλάτι, έναν ναό. Δεν ήταν τίποτα το Άαχεν. Μια μικρή πολιτειούλα ήτανε. Όμως, αυτή ήταν η βάση της γερμανικής ανάκαμψης της Ευρώπης και των όσων ακολούθησαν, που, όπως σας είπα, μετέτρεψαν, τους Γερμανούς και τους Σλάβους, οι οποίοι διαχύθηκαν σε μεγάλο τμήμα της Ευρώπης, στους προστάτες της Ευρώπης.

Έχουμε αυτήν την αλλαγή -και οι Άραβες χτυπούν, όπως είπαμε-, για να έρθει το επόμενο, όμως κύμα, διότι τίποτα δεν σταματάει. Είναι η εποχή των επιθέσεων των βαρβάρων, έτσι λέγεται. Δηλαδή, χοντρικά από τον 4ο αιώνα μέχρι περίπου το 1100, η Ευρώπη μαστίζεται από επιδρομές πολλών λαών, οι περισσότεροι εκ των οποίων ήταν -θεωρούνταν- βάρβαροι, και βέβαια και μη βάρβαροι, όπως ήταν οι Άραβες· κι αυτοί πολέμησαν σκληρότατα, οπότε συνέβαλαν στην αναστάτωση.

Ποιοι είναι οι καινούριοι επιτιθέμενοι; Είναι Γερμανοί κι αυτοί, γερμανικής καταγωγής. Αυτοί είναι οι αυθεντικοί -θα 'λεγε κανείς- Γερμανοί, διότι η πηγή των Γερμανών είναι η σκανδιναβική χερσόνησος. Άρα, οι Βίκινγκς (οι οποίοι αρχίζουν να ρημάζουν την Ευρώπη, μετά χοντρικά το 800, δηλαδή στο 790 -στη δεκαετία του 790 έχουμε τις πρώτες τους επιδρομές) είναι επίσης γερμανικές ομάδες. Οι γλώσσες των Νορβηγών, των Σουηδών, των Δανών, μέχρι σήμερα, ανήκουν φυσικά στη γερμανική οικογένεια. Μάλιστα, θεωρούνται αρχέγονα γερμανικά.

Μάλιστα... Τώρα, αυτοί οι τύποι, εκεί πέρα στη Σκανδιναβία, είχαν ζήσει βορειότερα από τις εξελίξεις. Ήταν πολύ βόρεια, για να είναι μπερδεμένοι με τα πολλά που συνέβαιναν στον Νότο. Αυτοί ήσαν εξαιρετικοί ναυτικοί. Αν κάτι χαρακτηρίζει τους Βίκινγκς, είναι η επίδοσή τους στη θάλασσα.

Ήταν και ναυπηγοί -είχαν θαυμάσια ξυλεία, βέβαια, γιατί τα εδάφη τους είναι καλυμμένα από δάση- και κατέληξαν στη δημιουργία ενός τύπου σκάφους, το οποίο θεωρείται, έτσι, θρυλικό στην ιστορία της ναυπηγικής, το «ντράκαρ». Ήτανε σκάφος μικρό, όχι μεγάλου μεγέθους. Να, ένα ντράκαρ, [Εικόνα 03:17] και όλη του η δομή είναι έτσι καμωμένη, ώστε να χωράει αρκετά φορτώματα, αλλά ο κύριος στόχος του δεν ήταν τόσο να μεταφέρει ανθρώπους ή εμπορεύματα, αλλά να κάνει επιθέσεις, πειρατικές επιθέσεις.

Να πω στο σημείο αυτό κάτι. Τα πειρατικά πλοία δεν είναι μεγάλα πλοία. Οι πειρατές -όλοι οι πειρατές στην ιστορία της ανθρωπότητας- δεν χρησιμοποιούν μεγάλα πλοία, διότι τα μεγάλα πλοία είναι δυσκίνητα. Οι πειρατές χρειάζονται να 'χουν μικρά πλοία -ή μέτρια, όχι μεγάλα- και έτσι καμωμένα, ώστε να είναι γρήγορα, να χτυπούν και να φεύγουν. Δεν τους ενδιαφέρει τόσο πολύ το μέγεθος του κοίλου του πλοίου. Τα ντράκαρ ήταν ιδανικά πλοία για επίθεση και πειρατική, δηλαδή, για πειρατεία και οι Βίκινγκς ήταν ξακουστοί σε αυτό.

Με τα ντράκαρ τους κατά καιρούς κάναν επιδρομές, αλλά τώρα για κάποιο λόγο εκεί στη δεκαετία του 790 -χοντρικά το 800 δηλαδή. Σας θυμίζω: πότε βγαίνουν οι Βίκινγκς στη ρούγα και αρχίζουν τις δράσεις τους; Το 800. Θυμηθείτε! Τι συμβαίνει το 800; Έτσι, παραλληλισμός. Ο Καρλομάγνος στέφεται αυτοκράτορας της Αγίας Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας. Ενώ, δηλαδή, στον Νότο έχουμε τη

μεγάλη εξέλιξη της δημιουργίας μιας γερμανικής αυτοκρατορίας και την ανασύσταση -στην ουσία- της Ευρώπης, απ' τον Βορρά άλλοι Γερμανοί έρχονται να διαλύσουν ξανά το σύστημα. Μάλιστα...

Αυτοί, τώρα, οι Βίκινγκς είναι άνθρωποι των δασών, των νερών, των ποταμών και των βουνών. Είναι σκληροτράχηλοι και βέβαια στη θάλασσα είναι το στοιχείο τους. Το νερό είναι το στοιχείο τους. Αυτοί επιτίθενται στις περιοχές που είναι κοντύτερα στα εδάφη τους. Ίσως καλύτερα να δείξω στον παγκόσμιο εδώ χάρτη [Χάρτης 05:38] τα πράγματα. Αυτοί προέρχονται από ετούτη εδώ την περιοχή, δηλαδή τη Σκανδιναβία, αυτό που σήμερα είναι χοντρικά Σουηδία, Νορβηγία και Δανία και ο φυσικός χώρος δράσης τους είναι η περιοχή της Βαλτικής και της Βόρειας Θάλασσας - αυτή η θάλασσα ονομάζεται Βόρεια Θάλασσα. Επικοινωνούν αυτές οι θάλασσες με τον Ατλαντικό Ωκεανό.

Σε ποιους αρχίζουν τις επιδρομές τους; Στα εδάφη που είναι κοντύτερά τους, δηλαδή απ' τα εδάφη που σήμερα είναι Γερμανία, Πολωνία, Γαλλία, Αγγλία είναι κατεχοχήν εδάφη στα οποία θα επιτεθούν. Το ίδιο θα επιτεθούν σε εδάφη τα οποία βρίσκονται στη Βαλτική.

Τι κάνουν αυτοί οι άνθρωποι; Είναι λεηλάτες. Οι Βίκινγκς ήτανε απίστευτης αλκής άνθρωποι. Δεν καταλαβαίνανε κούραση, δεν καταλαβαίνανε φόβο, δεν είχανε φόβο θανάτου. Ήτανε θρυλικής αλκής και στιβαρότητας άνθρωποι. Αυτοί επιτίθονταν συνήθως ερχόμενοι με τα πλοία τους. Βγαίνουν στις ακτές και κυριολεκτικά διαγούμιζαν ό,τι έβρισκαν μπροστά τους, χωριά ολόκληρα. (Δεν ήταν τόσο αιμοβόροι -όχι ότι δεν έσφαζαν- απλώς κάποιοι από τους αγρίους που περιγράψαμε, τους βαρβάρους που περιγράψαμε, ήταν αιμοβόροι, δηλαδή το χαίρονταν αυτό το πράγμα). Αυτοί ήταν πιο πολύ λεηλάτες και μάλιστα η λέξη «βικ» στην ουσία σημαίνει λεηλατώ και πουλώ τη λεηλασία μου, εξού και «Βίκινγκς».

Και φυσικά μερακλώνονταν όταν βρίσκανε παλάτια, όταν βρίσκανε μοναστήρια, δεν αφήνανε τίποτα όρθιο. Έκλεβαν, λεηλατούσαν τα πάντα και δεν αρκούσαν στα παράλια, διότι μπορούσαν να κάνουν αυτό που κάνουν οι καλοί ναυτικοί, δηλαδή, με τα πλοία τους, τα οποία είναι ιδανικά, γιατί δεν είναι μεγάλα και είναι ευέλικτα, έμπαιναν στα ποτάμια (τα ποτάμια εκβάλλουν στις θάλασσες, σωστά;). Αυτοί έβλεπαν το ποτάμι που εκβάλλει στη θάλασσα και έμπαιναν μέσα στο ποτάμι και ποτάμι το ποτάμι, έμπαιναν βαθιά, μέσα στην ενδοχώρα. Και από ποτάμια πηγαίνουν σε λίμνες γιατί τα ποτάμια πέφτουν σε λίμνες και οι λίμνες σε άλλα ποτάμια και ποτάμι το ποτάμι, μπορούσαν να λεηλατήσουν βαθιά στην ενδοχώρα και να φτάσουν -να σκεφτείτε έφτασαν μέχρι τη Βαγδάτη, ποτάμι το ποτάμι και λίμνη τη λίμνη, εκμεταλλευόμενοι χειμερινούς μήνες που σηκώνονταν τα νερά κ.λ.π. Ήταν απίστευτοι ναυτικοί. Σ' αυτό το σημείο δεν υπάρχει θέμα.

Αυτοί λεηλάτησαν, κτύπησαν, κατέλαβαν τμήματα της βόρειας Ευρώπης, κατέλαβαν, Δανοί Βίκινγκς, την Βρετανία. Προσέξτε να δείτε, η Βρετανία έζησε την είσοδο Γερμανών αλλεπάλληλα. Ήρθαν οι Άγγλοι, ήρθαν οι Σάξονες, ήρθανε οι Γιούτοι το 500 και το 600 μ.Χ. και το 400 μ.Χ. και τώρα έρχονται καινούριοι Γερμανοί, ακόμη πιο βόρειοι, οι οποίοι και ελέγχουν περιοχές μεγάλες της Βρετανίας. Οι Βίκινγκς καταλαμβάνουν και την περιοχή της Ιρλανδίας και ιδρύουν το Δουβλίνο. Η πόλη του Δουβλίνου ιδρύθηκε από τους Βίκινγκς.

Για να δούμε μια εικόνα Βίκινγκς. Έχουμε μια ωραία αποτύπωση ενός ζεύγους Βίκινγκς να σας δείξω. [Εικόνα 09:34] Είναι με τα καλά τους, εδώ πέρα, το ζεύγος των Βίκινγκς. Ζεστά ρούχα, μάλλινα, για το πολύ κρύο, γιατί ζούνε σε πολύ δύσκολες συνθήκες. Και, βέβαια, φορούσαν τα χαρακτηριστικά κοσμήματα, έτσι, του Βορρά. Και αυτοί, οι Βίκινγκς, λοιπόν -οι Δανοί, κυρίως, Βίκινγκς ήτανε οι πιο δραστήριοι- έδρασαν στην Αγγλία, στη Γαλλία, στην Ιρλανδία. Και αυτή [Εικόνα 10:10] είναι η πόλη του Δουβλίνου, όπως δημιουργήθηκε από τους Βίκινγκς με μία πρόχειρη περίφραξη από ξύλα, όπως βλέπετε εδώ. Οι Βίκινγκς, δηλαδή, έκτισαν το Δουβλίνο -ίδρυσαν το Δουβλίνο- σε μία εκβολή ποταμού. Αυτός ήταν ο ιδανικός χώρος δράσης αυτών των ανθρώπων.

Δώσ' τους λίμνες, δώσ' τους ποτάμια, δώσ' τους θάλασσες και μάλιστα ταραγμένες θάλασσες. Άμα η θάλασσα ήταν ήρεμη, δεν το χαιρόντανε. Ήθελαν σκληρές καταστάσεις.

Ήταν παντός καιρού και αυτοί έφεραν νέες ανατροπές στην Ευρώπη. Σε ποιες χρονολογίες; 800, 900, 1000... Μετά το 1100 πια, ο κύκλος τους ολοκληρώθηκε και κάθισαν πίσω στις περιοχές τους και δημιούργησαν τα σύγχρονα, αυτά τα νέα κράτη -τη Σουηδία, τη Δανία, τη Νορβηγία- που σήμερα είναι -θεωρούνται- παγκοσμίως τα πιο πολιτισμένα κράτη του κόσμου. Μέσα σε χίλια χρόνια, αυτοί οι άγριοι Βίκινγκς εξελίχθηκαν στους σημερινούς λάμποντες Σκανδιναβούς.-

V4.2.4 Οι Βίκινγκς και οι εγκαταστάσεις τους (11')-

<https://www.youtube.com/watch?v=q2b-Du-0c8>

Η απομαγνητοφώνηση έγινε από Lemonia9

Είμαστε στη δράση των Βίκινγκς. Αυτοί οι Βίκινγκς είναι γνωστοί από τις σάγκα (saga) -εκεί οι βόρειοι Γερμανοί έχουν ένα σωρό θρύλους, που ονομάζονται σάγκα- και τα ντράκαρ τους και τη δράση τους. Αυτοί, λοιπόν, είπαμε ότι είχανε κινηθεί προς τις περιοχές της Γαλλίας, της Γερμανίας -μιλάω με σημερινούς όρους- της Πολωνίας και της Βρετανίας, στην οποία έπαιξαν πολύ μεγάλο ρόλο.

Ονομάζονται, επίσης, και Νορμανδοί (Nord-men, οι άντρες του Βορρά). Δηλαδή, όταν ακούμε τη λέξη Νορμανδός, δεν είναι άλλος απ' τους Βίκινγκς. Σήμερα η βόρεια Γαλλία ονομάζεται Νορμανδία, διότι εκεί εγκαταστάθηκαν στον 10ο αιώνα Βίκινγκς, Βίκινγκς Δανοί και έπαιξαν ρόλο στην ιστορία της, σταδιακά ενσωματώθηκαν.

Το Βυζάντιο τους ονόμαζε Βαράγγιους ή Νορμανδούς. Έχουνε, δηλαδή, ονόματα πολλά και, βέβαια, δεν ήταν κι αυτοί ενιαίοι. Υπήρχαν ανάμεσά τους φυλές και ομάδες που προέρχονταν κατά κανόνα από αυτές τις γεωγραφικές περιοχές.

Αυτοί δεν αρκέστηκαν μόνο στη λεηλασία και στις επιθέσεις της βορειότερης Ευρώπης, αλλά με τα πλοία τους κινήθηκαν και νοτιότερα, [χάρτης 1:39] προς τα νοτιότερα της Γαλλίας, την Ιβηρική χερσόνησο, πέρασαν το Γιβραλτάρ, κτύπησαν όλα τα παράλια. Δεν έμεινε τίποτα που να μην κτύπησαν, και την Ιταλία και τη Σικελία και τη Σαρδηνία και την Κορσική, τα νησιά του Αιγαίου. Το Βυζάντιο έζησε πολύ δύσκολες εποχές με αυτούς τους Νορμανδούς, οι οποίοι λεηλάτησαν το Άγιον Όρος, τη Θεσσαλονίκη, ρήμαξαν νησιά του Αιγαίου, τα παράλια της Ιλλυρίας, της Αδριατικής.

Ήταν φοβεροί πολεμιστές. Βέβαια, το Βυζάντιο, όπως είπαμε και σε άλλη στιγμή, επειδή ακριβώς ήταν πάρα πολύ σωματώδεις και δυνατοί πολεμιστές, βρέθηκε να έχει στην προσωπική φρουρά του βυζαντινού αυτοκράτορα χιλιάδες Νορμανδούς -Βαράγγιους, Βίκινγκς, δηλαδή- οι οποίοι φύλαγαν τον αυτοκράτορα. Κατά τα άλλα, όμως, χιλιάδες άλλοι Βίκινγκς διαγούμιζαν και λεηλατούσαν τα πάντα.

Αυτοί οι Βίκινγκς, εκτός των άλλων, εισήλθαν και μέσα από υγρούς δρόμους [χάρτης 2:54] -ποτάμιους δρόμους και λίμνες- στο εσωτερικό των εδαφών ανατολικότερά τους, διασχίζοντας τη Βαλτική από τη Σουηδία και δημιουργήσαν -θα το πούμε αυτό αργότερα αναλυτικά- το κράτος των Ρως. Οι Ρως ήταν Σουηδοί Βίκινγκς εκεί στα μέσα του 9ου αιώνα -δηλαδή είναι ο πυρήνας της σημερινής Ρωσίας αυτοί οι Ρως- και δημιούργησαν ένα κράτος εδώ, στην περιοχή του Νόβγκοροντ και του Κιέβου. Και, αντιστοίχως, άλλοι Βίκινγκς με πλοία πέρασαν προς τα νησιά της Σκωτίας, στα βόρεια νησιά της Σκωτίας, πήγαν στα νησιά Φερόες -που είναι εδώ- και εγκαταστάθηκαν εκεί.

Από τις Φερόες πέρασαν στην Ισλανδία. Η Ισλανδία δεν ανακαλύφθηκε από τους Βίκινγκς. Εδώ είχε φτάσει ο Πυθέας ο Μασσαλιώτης, Έλληνας ναυτικός του 4ου αιώνα π.Χ. από τη Μασσαλία. Η Μασσαλία ήτανε ελληνική αποικία των αρχαίων Ελλήνων. Από τη Μασσαλία, λοιπόν, ο Πυθέας ο Μασσαλιώτης είχε περάσει στην Ισλανδία και την είχε περιγράψει σε πρώιμη φάση. Είχε βρεθεί, μάλιστα, σε περίοδο που ήταν όλο λευκές οι νύχτες -δεν νύχτωνε- και το περιέγραφε και οι υπόλοιποι το αμφισβητούσαν αυτό που έλεγε. Αλλά έφτασε στην Ισλανδία. Όπως και στην Ισλανδία είχαν φτάσει από τη Σκωτία κάποιοι μοναχοί και είχαν ιδρύσει μοναστήρια, αλλά στην ουσία η Ισλανδία ήταν ακατοίκητη.

Έφτασαν Βίκινγκς, λοιπόν, στην Ισλανδία στο τέλος του 9ου αιώνα. Εγκαταστάθηκαν εκεί και από την Ισλανδία πέρασαν στη Γροιλανδία, στο νότο της Γροιλανδίας -δημιούργησαν εγκαταστάσεις και στο νότο της Γροιλανδίας. Οι Βίκινγκς ονόμασαν την Ισλανδία «Ισλανδία». Eis-Land, στα γερμανικά Eis είναι ο πάγος, Land είναι η χώρα, Eisland (Island). Και όταν έφτασαν στη Γροιλανδία, έφτασαν σε περίοδο καλοκαιριού, που τα χιόνια εκεί στον νότο της Γροιλανδίας είναι λιωμένα -εξάλλου εκείνη την εποχή ήταν, ως φαίνεται, πιο ψηλές θερμοκρασίες- και την ονόμασαν «Γροιλανδία». Grün-Land, grün στα γερμανικά θα πει πράσινο -πράσινη γη. Στ' αγγλικά το grün είναι green -γερμανική γλώσσα τα αγγλικά. Η Ισλανδία πώς θα ήταν στ' αγγλικά; Iceland, επίσης, γιατί και στα αγγλικά το παγωτό είναι ice (κι ο πάγος).

Κι απ' τον νότο της Γροιλανδίας [χάρτης 5:42] Βίκινγκς πέρασαν στο 1000 μ.Χ. στις περιοχές εδώ του Καναδά, στο Newfoundland, σ' αυτό εδώ πέρα το μεγάλο νησί και στα παράλια. Το γνωρίζουμε ότι πέρασαν, δεν είναι εικασία. Οι Βίκινγκς έφτασαν στην Αμερική, χωρίς να καταλάβουν, βέβαια, πού έφτασαν. Στις σάγκα τους περιγράφουν τους Ινδιάνους με τους οποίους και είχαν επαφή, περιγράφουν την περιοχή που ταυτίζεται και ονόμασαν την περιοχή στην οποία κατοίκησαν για λίγα χρόνια. Μετά έφυγαν και δεν ξαναήρθαν. Γι' αυτό και στην ουσία λέμε ότι την Αμερική την ανακάλυψε ο Κολόμβος το 1492, αλλά το 1000 εδώ έχουν έρθει Βίκινγκς. Την ονόμασαν αυτήν την περιοχή Vinland, επειδή βρήκανε φυτά που είχανε καρπούς σαν φράουλες. Και, μάλιστα, είναι αρκετά πιθανό, πλοία τους να έφτασαν και προς το Μεξικό, διότι, όταν έφτασαν εκεί οι Ισπανοί, στο Μεξικό υπήρχε θρύλος που έλεγε πως είχαν έρθει κάποτε εκεί άνθρωποι με ξύλινα πλοία, που η μύτη των πλοίων αυτών ήταν λεπτή και γερτή προς το εσωτερικό και που είχαν στην άκρη τους ζώα ξύλινα. Πιθανότατα, λοιπόν, να είναι ένα ντράκαρ, αυτό το οποίο είδαν -ή κάποια ντράκαρ- εκεί γύρω στο 1000.

Πάντως, οι Βίκινγκς έκαναν το δικό τους κύκλο της εξερεύνησης των πραγμάτων και στην ουσία η δράση τους παρέμεινε πιο πολύ εδώ, στη βόρεια ζώνη. Είχαν δε ένα άλλο χαρακτηριστικό οι άνθρωποι αυτοί. Ήταν, όπως είπαμε, λεηλάτες κατά κύριο λόγο, αλλά είχαν και μια άλλη συνήθεια. Αφού λεηλατούσαν, δημιουργούσαν σε ένα καλό σταυροδρόμι ένα παζάρι. Στήνανε τάβλες, πάγκους και πουλούσαν τα κλοπιμαία. Τους άρεσε πολύ το εμπόριο. Δεν ήταν, δηλαδή, μόνο λεηλάτες. Ήταν και άνθρωποι του εμπορίου. Και αυτό κάνει διαφορά στους Βίκινγκς. Αυτοί, δηλαδή, με αυτόν τον τρόπο δράσης τους -να στήνουν κάπου μια αγορά -έπαιξαν ρόλο στη δημιουργία νέων εμπορικών σημείων, γιατί διάλεγαν το σημείο που στήναν τον πάγκο τους. Κι εκεί δημιουργούνταν ο πυρήνας μιας μικρής εγκατάστασης, που σταδιακά εξελίχθηκε σε πόλη.

Γενικά, ας πούμε στην Αγγλία, υπάρχουν πόλεις και περιοχές που λήγουν σε -γουίκ (-γουίκ ή -βικ). Αυτό το «γουίκ» -στο κέντρο του Λονδίνου υπάρχει μια περιοχή που ονομάζεται Old Vic- είναι περιοχή όπου ήταν οι Βίκινγκς, γιατί οι Βίκινγκς έλεγξαν τη Βρετανία και την Ιρλανδία για αιώνες. Και υπάρχουν ένα σωρό τοπωνύμια στην Αγγλία που τελειώνουν σε -γουίκ. Αυτό το «γουίκ» προέρχεται από τους Βίκινγκς. «Βικ», «γουίκ», και το «Βίκινγκ» έχει αυτήν τη λέξη, αυτόν τον όρο. Οι Βίκινγκς, δηλαδή, έπαιξαν ρόλο στην οικονομία λεηλατώντας, αλλά και στήνοντας σημεία πώλησης. Και έτσι δημιουργήθηκαν πόλεις που προέρχονταν από αυτούς.

Ο κύκλος, τώρα, των Βίκινγκς θα κλείσει μετά το 1000. Σταδιακά, μετά το 1000 οι Βίκινγκς αρχίζουν να μειώνουν τη δράση τους και μετά το 1100, πλέον, εγκαθίστανται. Εγκαθίστανται και παύει σταδιακά αυτός ο τρόμος και ο κύκλος της βίας των Βίκινγκς. Αυτό είναι -και θα έλεγε κανείς- ο τελευταίος κύκλος αναστάτωσης της Ευρώπης, ο κύκλος των Βίκινγκς, αν και, την ώρα που οι Βίκινγκς καθησυχάζουν, έρχεται η επιθετικότητα της φοβερότερης ορδής που παρήγαγε η στέπα, της Χρυσής Ορδής, δηλαδή της ορδής τους Τζενγκίς Χαν. Αλλά, όπως είπαμε στο προηγούμενό μας μάθημα, η Ευρώπη ολόκληρη γλίτωσε από αυτήν την καταστροφή στον 13ο αιώνα για το λόγο ότι

τελικά οι Μογγόλοι δεν ολοκλήρωσαν το έργο τους, καθώς χρειάστηκε να επιστρέψουν οι αρχηγοί τους και επέστρεψαν και δεν επανήλθαν.

Έτσι, στον 13ο αιώνα η στέπα δεν μπόρεσε να μεταφέρει ακόμη μια φορά την αναστάτωση στην Ευρώπη κι έτσι μπορούμε να πούμε ότι γύρω στο 1200 πια -1100-1200- όλος αυτός ο κύκλος των μεγάλων αναστατώσεων ολοκληρώνεται και λήγει.

Για να δούμε, τώρα, τι επιπτώσεις είχε αυτός ο κύκλος που περιγράψαμε από περίπου το 400, το 300 μ.Χ. μέχρι περίπου το 1200 μ.Χ._

4.3: 5ος-11ος αιώνες: Η Ευρώπη αλλάζει

V4.3.1 Ευρώπη : οι δημογραφικές αλλαγές (9')-

<https://www.youtube.com/watch?v=HW3BBKTyw6k>

Απομαγνητοφώνηση από Rico

Ας δούμε ποιες ήταν οι επιπτώσεις αυτής της μεγάλης, λοιπόν, αναστάτωσης των επιδρομών των βαρβάρων, της λήξεως της ύπαρξης της δυτικής Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας και της μετακίνησης τόσων λαών.

Τα πρώτα αποτελέσματα, τα πρώτα εμφανή αποτελέσματα από αυτή την ιστορία, είναι δημογραφικής φύσεως. Πριν από την μετακίνηση αυτών των λαών και την επιθετικότητα των βαρβάρων, η Ευρώπη [χάρτης 0:38] αποτελούνταν από Έλληνες, από Ρωμαίους, από Ίβηρες —κι αυτοί κελτικής καταγωγής— από Φράγκους, από Γαλάτες. Στον Βορρά είχε γερμανικά φύλα. Κέλτες κατοικούσαν —Βρετανοί— τα βρετανικά νησιά. Και βέβαια, το κελτικό στοιχείο ήταν ευρύτατο στην περιοχή μας. Αυτό είναι ένα σημαντικό κομμάτι που —συνήθως—πια το έχουμε ξεχάσει. Οι Βρετανοί ήταν Κέλτες, οι Γαλάτες ήταν Κέλτες, οι Ίβηρες ήταν Κέλτες. Ολόκληρη η ζώνη της κεντρικής Ευρώπης ήταν Κέλτες και μάλιστα οι Κέλτες είχαν φτάσει και στην Ελλάδα και χτυπήσει και λεηλατήσει περιοχές. Και είχαν φτάσει και στην σημερινή Τουρκία, στην Μικρά Ασία, στην οποία και μέχρι σήμερα υπάρχουν απόγονοι Κελτών κατοίκων στην περιοχή της Αγκύρας. Εκεί είχαν μάλιστα εγκατασταθεί Κέλτες. Και όταν ο απόστολος Παύλος στέλνει στον 1ο αιώνα μ.Χ. επιστολές, την «προς Γαλάτας επιστολή» δεν την στέλνει στους Γαλάτες της Γαλλίας, δηλαδή στους Κέλτες της Γαλλίας, αλλά στους Γαλάτες της Μ. Ασίας. Οι Γαλάτες, δηλαδή οι Κέλτες, ήταν ένα πολύ ισχυρό υπόστρωμα της Ευρώπης, το οποίο, με τις αναστατώσεις των φυλών αυτών, καταστράφηκε. Και πλέον, μετά από τον γύρο όλων αυτών των αιώνων, το κελτικό στοιχείο σχεδόν εξαφανίζεται στην ήπειρο αυτή.

Ας δούμε μία εικόνα που σχετίζεται με τους Κέλτες. Εδώ [εικόνα 2:42] βλέπουμε ένα άγαλμα Κέλτη πολεμιστή —και οι Κέλτες ήταν στιβαροί πολεμιστές, άγριοι και επιθετικοί όταν επιτίθονταν σε άλλες περιοχές— με την περίφημη μεγάλη κελτική ασπίδα και την περικεφαλαία τους, που συχνά κατέληγε σε πουλιά ή διάφορες εντυπωσιακές απολήξεις.

Οι Κέλτες ήταν γνωστοί και για τα κοσμήματα τα οποία φορούσαν, τα οποία ήταν στιβαρά όπως κι αυτοί. Εδώ σας δείχνω κελτικά κοσμήματα. [εικόνα 3:23]

Μιλούσαν μία γλώσσα, όχι ακριβώς ενιαία, γιατί ήταν διασκορπισμένοι. Η κελτική γλώσσα ανήκει στις ινδοευρωπαϊκές γλώσσες. Άρα οι Κέλτες ήταν ένα παλαιό ινδοευρωπαϊκό στρώμα, εδώ στην Ευρώπη, που συντρίφθηκε από άλλα ινδοευρωπαϊκά φύλα, τα οποία ήρθαν μετά. Γιατί και οι Γερμανοί και οι Σλάβοι, που είδαμε τις μετακινήσεις τους, κι αυτά ινδοευρωπαϊκά φύλα ήταν. Βέβαια, οι άνθρωποι των στεπών όχι, δεν είναι.

Η κελτική γλώσσα είναι παράξενη για μας σήμερα, μας ηχεί παράξενα, διότι πλέον έχει χαθεί στην ουσία ως γλώσσα. Πού εξακολουθεί να ομιλείται κελτική γλώσσα; Κάποιοι τελευταίοι χρήστες της κελτικής έχουν παραμείνει στην Ευρώπη. Κελτικά εξακολουθούν να ομιλούνται σε σημεία της Βρετανίας, της Αγγλίας, προς την περιοχή της Ουαλίας, προς την περιοχή της Κορνουάλης, σε σημεία στην Ιρλανδία. Επίσης στη Βρετάνη της Γαλλίας, όπου, όπως είπαμε ήρθαν Βρετανοί, Κέλτες δηλαδή, από την Αγγλία. Όταν έφτασαν οι Γερμανοί εκεί στον 5ο αιώνα, στο 450 και 500, όταν έφτασαν Άγγλοι, Σάξονες και Γιούτοι, εδώ [χάρτης 5:01] αυτή η μύτη της Γαλλίας εξακολουθεί

να έχει υπολείμματα κελτοφωνίας. Όπως υπολείμματα κελτοφωνίας εξακολουθούν να υπάρχουν στην περιοχή της Γκαλίθια, στην βόρεια Ισπανία, στα σύνορα με την Γαλλία. Αλλιώς, αυτή η γλώσσα πλέον έχει χαθεί και εκείνο που έχει απομείνει από τον πολιτισμό τους δεν είναι μόνο οι τελευταίοι, λίγοι κελτόφωνες πια, αλλά και η υπέροχη μουσική τους, η οποία δίνει την αίσθηση των τρεχούμενων νερών και των απέραντων λιβαδιών, είναι μια πάρα πολύ υποβλητική και ευγενική μουσική και ακούστε λίγο από αυτήν, για να έχουμε μια αίσθηση αυτής της πλευράς της κελτικής παράδοσης.

Καθώς μιλούμε για την ουαλέζικη γλώσσα, θα ήθελα να δείτε εδώ —το έχω κρατήσει, γιατί ο ένας μου γιος έκανε σπουδές σε ένα ουαλέζικο πανεπιστήμιο [εικόνα 7:20] και στο διαφημιστικό αυτού του πανεπιστημίου υπήρχε το ίδιο κείμενο στην αγγλική και στην κέλτικη γλώσσα. Όπως σας είπα, στην Ουαλία— θα το γνωρίζετε κι εσείς— εξακολουθεί να ομιλείται από κάποιους αυτή η γλώσσα και οι Ουαλοί κάνουν προσπάθεια να την κρατήσουν κι αν είναι δυνατόν, να την αναζωπυρώσουν. Είναι μία μάχη ζωής ή θανάτου γι' αυτή την γλώσσα. Και έτσι, μπορεί κανείς να δει πώς είναι το ίδιο κείμενο στα αγγλικά και πώς είναι το ίδιο κείμενο στα κέλτικα. Τα κελτικά και αγγλικά. (Προφέρεται η ίδια φράση στις δύο γλώσσες).

Αυτός είναι ο παράξενος ήχος της κελτικής γλώσσας, αλλά αυτή είναι η γλώσσα και, όταν ακούτε τα τραγούδια —όπως ακούσατε λίγο πριν— στο τραγούδι η παράξενη αυτή γλώσσα ηχεί καλά. Και μπλέκεται και μοιάζει σαν να κυλάει μέσα στα ποτάμια και σαν να περπατάει στα λιβάδια. Γιατί οι Κέλτες έζησαν εκεί στην Βρετανία, στην Ιρλανδία, στην Γαλλία, σε πολλά σημεία που ήταν λιβάδια. Αλλού βέβαια και σε βουνά.

V4.3.2 Ενίσχυση Γερμανών και Σλάβων (4')-

<https://www.youtube.com/watch?v=LUXjiBTegKM>

Απομαγνητοφώνηση από angelina

Άλλες αλλαγές πάλι, στην ίδια κατεύθυνση τη δημογραφική, από όλη αυτή την αναστάτωση μετά τον 4ο αιώνα μ. Χ. -απ' το 300 περίπου μ. Χ.- είναι η ενίσχυση και η διάχυση της παρουσίας δύο άλλων ανθρωπίνων ομάδων, που ήταν ομάδες της Ευρώπης -εδώ είχαν αναπτυχθεί- ινδοευρωπαϊκών ομάδων, τις είπαμε ήδη -δηλαδή των Γερμανών και των Σλάβων, των γερμανικών φύλων και των Σλάβων. Αποτέλεσμα αυτής της εξέλιξης ήταν ότι μέσα σ' αυτούς τους αιώνες, η Ευρώπη μετατράπηκε σε μία περιοχή όπου κυριαρχούσαν το γερμανικό και το σλαβικό στοιχείο δημογραφικά.

Το σλαβικό στοιχείο είναι ακόμη ισχυρότερο από το γερμανικό, από πλευράς αριθμού κατοίκων, ατόμων, όμως το γερμανικό στοιχείο μέσα στους αιώνες που ακολούθησαν, αποδείχτηκε πολιτικά, πολιτισμικά και διπλωματικά, απ' όλες τις πλευρές, ισχυρότερο. Έγινε εμβληματικό στοιχείο για την Ευρώπη. Και αν κανείς σκεφθεί ότι η σπουδαιότερη χώρα της νεότερης ιστορίας, της νεότερης παγκόσμιας ιστορίας είναι η Αγγλία, είναι η χώρα που άλλαξε τον κόσμο, που έφερε την ανθρωπότητα στη νέα επανάσταση -τη Βιομηχανική Επανάσταση- που δημιούργησε στην ουσία τον πολιτισμό, εν πολλοίς τον πολιτισμό στον οποίο ζούμε, τους θεσμούς και πολλές από τις παραμέτρους στις οποίες ζούμε- ο αγγλικός πολιτισμός εμπεριέχει πολύ γερμανικό στοιχείο, λόγω των γεγονότων και των δεδομένων που είπαμε σε προηγούμενα θέματά μας, επομένως η Ευρώπη μπαίνει σε μια σταδιακά -μετά το 300 μ. Χ.- σε μία πορεία ενίσχυσης του γερμανικού της στοιχείου.

Έτσι σήμερα, χώρες που θεωρούνται γερμανικές, έχουν σύνδεση με τον γερμανικό παράγοντα - πολιτισμικό και δημογραφικό- είναι [χάρτης 2:23] η Νορβηγία, η Σουηδία, η Δανία, η Γερμανία, η Ολλανδία, το βόρειο Βέλγιο, δηλαδή στις περιοχές της Φλάνδρας -των Φλαμανδών- όπως είπαμε τα βρετανικά νησιά έχουν σχέση με τον γερμανικό παράγοντα, η Αυστρία, η Ελβετία, η οποία είναι κατά συντριπτική πλειοψηφία γερμανόφωνη περιοχή και αν σκεφθεί κανείς ότι η Αγγλία συνδέεται με τον τρόπο που είπαμε -στο βαθύ παρελθόν- με το γερμανικό στοιχείο και είναι η χώρα η οποία πολλαπλασίασε τον εαυτό της και δημιούργησε [χάρτης 3:10] νέες Αγγλίες στη Βόρεια Αμερική, γιατί οι Η.Π.Α και ο Καναδάς είναι παιδιά της Αγγλίας -το ίδιο και η Αυστραλία και η Νέα Ζηλανδία- τότε θα μπορούμε να πούμε ότι το γερμανικό στοιχείο έπαιξε τεράστιο ρόλο έκτοτε στα πράγματα της Ευρώπης. Δεν είναι μόνο ο Καρλομάγνος, δεν είναι μόνο οι Φράγκοι, δεν είναι μόνο οι Βίκινγκς, είναι και όλα όσα θα ακολουθήσουν τα οποία θα τα δούμε σε επόμενες φάσεις των θεμάτων μας.

V4.3.3 Μη ινδοευρωπαίοι στην Ευρώπη (7')-

<https://www.youtube.com/watch?v=Qr9WHdNa9yE>

Απομαγνητοφώνηση staxtis

Στην συνέχεια των δημογραφικών επιπτώσεων να σταθούμε στους Σλάβους και να συνεχίσουμε μετά στους Τούρκους.

Οι Σλάβοι κι αυτοί, όπως είπαμε στις προηγούμενές μας ενότητες, διαχύθηκαν προς τα δυτικά, απ' την ανατολική Ευρώπη στην οποία είχαν αναπτυχθεί ιστορικά. Έτσι μετά από τον κύκλο αυτών των κινήσεων, το σλαβικό στοιχείο καταλαμβάνει τη μεγαλύτερη σε έκταση περιοχή εγκατάστασης στην Ευρώπη και δημογραφικά καλύπτει τον πιο, όπως είπαμε, ισχυρό παράγοντα γλωσσικό της Ευρώπης. Γιατί αν σκεφτούμε ποιες χώρες ομιλούν σήμερα σλαβικές γλώσσες, θα δούμε ότι συναποτελούν τη σαφή πλειοψηφία των κατοίκων της Ευρώπης οι σλαβικές γλώσσες. Πού ομιλούνται οι σλαβικές γλώσσες στην Ευρώπη σήμερα; [χάρτης 1:03] Στη Ρωσία, η οποία είναι από μόνη της η μεγαλύτερη σε έκταση χώρα της Ευρώπης, και μιλούμε για το ευρωπαϊκό τμήμα της Ρωσίας, όχι για την τεράστια έκταση της Ρωσίας στην Ασία. Μόνο το ευρωπαϊκό τμήμα της Ρωσίας, είναι η μεγαλύτερη με απόσταση, χώρα της Ευρώπης. Σλαβικές γλώσσες ομιλούνται, σλαβική γλώσσα ομιλείται στην Ουκρανία, στη Λευκορωσία, στην Πολωνία, στη Σλοβακία, στην Τσεχία, στη Σλοβενία, στη Σερβία, στη Βοσνία, στην Ερζεγοβίνη, στο Μαυροβούνιο, στην πρώτη Γιουγκοσλαβική Μακεδονία, στη Βουλγαρία, ελπίζω να μην ξέχασα κάποια περιοχή σλαβόφωνη. Αν τα δούμε στον χάρτη, συγκροτούν αυτές οι περιοχές σαφή πλειοψηφία της ευρωπαϊκής οικογένειας.

Τώρα, στην Ευρώπη υπάρχουν και κάποιες χώρες οι οποίες δεν ομιλούν ινδοευρωπαϊκές γλώσσες. Γιατί σας θυμίζω ότι και οι γερμανικές γλώσσες και οι σλαβικές γλώσσες είναι ινδοευρωπαϊκές και δεν είναι μόνο αυτές οι γλώσσες στην Ευρώπη. Υπάρχουν κι οι Έλληνες οι οποίοι μιλούν Ελληνικά από χιλιάδες χρόνια και είναι ινδοευρωπαϊκή γλώσσα. Υπάρχουν οι Αλβανοί που μιλούν Αλβανικά κι αυτοί από χιλιάδες χρόνια, που είναι ινδοευρωπαϊκή γλώσσα. Υπάρχουν κι οι λατινογενείς γλώσσες που επίσης ομιλούνται στην Ευρώπη, από τους Γάλλους, Ισπανούς, Πορτογάλους κ.λπ., τους Ρουμάνους κ.λπ.

Τώρα, όμως στην Ευρώπη υπάρχουν και κάποιες χώρες στις οποίες δεν ομιλούνται ινδοευρωπαϊκές γλώσσες και τούτο, γιατί εγκαταστάθηκαν σε αυτές τις χώρες φυλές που ήρθαν από τις στέπες, από την ουραλοαλταϊκή ζώνη. Τέτοιοι είναι οι Φινλανδοί. [χάρτης 3:05] Οι Φινλανδοί είναι οι Φίννοι. Είναι φυλές οι οποίες ήρθαν από την ουραλοαλταϊκή ζώνη κι εγκαταστάθηκαν εκεί. Το ίδιο είναι κι οι Ούγγροι. Όπως είπαμε, οι Ούγγροι είναι απόγονοι των Μαγυάρων, που κι αυτοί ανήκουν στην ουραλοαλταϊκή οικογένεια. Γι' αυτό κι ονομάζουμε τη γλώσσα των Ούγγρων και τη γλώσσα των Φινλανδών, φιννοουγγρική οικογένεια. Είναι μια ξεχωριστή οικογένεια γλωσσών στην Ευρώπη που ονομάζεται φιννοουγγρική οικογένεια.

Στην Ευρώπη, επίσης, ομιλούνται και κάποιες γλώσσες, μία, σε μία περιοχή ομιλείται σημιτική γλώσσα, που είναι η Μάλτα. Στη Μάλτα, οι κάτοικοι της Μάλτας, αυτό το μικρό νησί νότια της Σικελίας, ομιλούν μία γλώσσα η οποία περιλαμβάνει κατά συντριπτική πλειοψηφία σημιτικά στοιχεία, αν κι έχει κι ανάμιξη και με άλλα στοιχεία ιταλικά κ.λπ.

Επίσης στην Ευρώπη υπάρχει μία παράξενη ομάδα, η οποία ονομάζονται Βάσκοι. Οι Βάσκοι κατοικούν σε περιοχές της βόρειας Ισπανίας και της νότιας Γαλλίας, περί τα Πυρηναία, και ομιλούν μια τελείως παράξενη γλώσσα. Γι' αυτήν τη γλώσσα έχει χυθεί πολύ μελάνι. Οι γλωσσολόγοι την

μελετούν, προσπαθούν να καταλάβουν από πού εκπηγάει. Υπάρχουν πάρα πολλές θεωρίες για αυτή τη γλώσσα, αλλά καμία ακόμη δεν έχει γίνει απολύτως δεκτή. Το βέβαιο είναι ότι δε μοιάζει με καμία άλλη γλώσσα της Ευρώπης, ούτε του κόσμου. Και γι' αυτό υπάρχει η άποψη ότι πιθανότατα, οι Βάσκοι και η γλώσσα τους ανήκουν σε ένα αρχαιότατο στρώμα κατοίκων της Ευρώπης, πριν από τη διάχυση των Ινδοευρωπαίων. Επίσης ένα παράξενο, μια παράξενη ομάδα είναι οι Πίκτες της Σκωτίας, [χάρτης 5:17] μια περιοχή της Σκωτίας όπου ομιλείται μια γλώσσα που κατά πάσα πιθανότητα συνδέεται, σχετίζεται με τους Βάσκους. Είναι, δηλαδή στην Ευρώπη, η Ευρώπη κατά κύριο λόγο, ομιλούνται στην Ευρώπη ινδοευρωπαϊκές γλώσσες, αλλά όπως είπαμε υπάρχουν κάποιες νησίδες όπου δεν ομιλούνται ινδοευρωπαϊκές γλώσσες.

Παρέλειψα να πω ότι στη σημερινή Ευρώπη ομιλείται κι η τουρκική γλώσσα, διότι η Τουρκία έχει εδάφη και ευρωπαϊκά, που φυσικά κι αυτή είναι γλώσσα που ανήκει στην ουραλοαλταϊκή οικογένεια.

Όλη αυτή η εικόνα διαμορφώθηκε μέσα στα χιλιάδες χρόνια, αλλά και από τις αναστατώσεις που προέκυψαν από την έλευση Ούννων, Μαγυάρων, Αβάρων, τη διάχυση των Γερμανών, τις επιθέσεις των Βίκινγκς, τη διάχυση των Σλάβων, τη δράση των Αράβων. Όλα αυτά έπαιξαν ρόλο στην εικόνα της σύγχρονης Ευρώπης.

V4.3.4 Οι Τουρκομάνοι και ο ρόλος τους (9')-

<https://www.youtube.com/watch?v=KziSEgD7NxE>

Απομαγνητοφώνηση από Domenica27

Για να αντιμετωπίσουμε λοιπόν το τελευταίο σκέλος των δημογραφικών αλλαγών, που προήλθαν από αυτή την κινητικότητα σε ολόκληρη την Ευρασία θα πρέπει να σταθούμε και σ' αυτό το κομμάτι το ίδιων των ανθρώπων των στεπών. Οι άνθρωποι αυτοί έδρασαν, κινήθηκαν, επιτέθηκαν, δημιούργησαν ορδές ή επιτέθηκαν σε μικρές ομάδες έκαναν τον κύκλο τον οποίο περιγράψαμε. Από αυτόν τον κύκλο μετά, ας πούμε, αυτός ο κύκλος της κινητικότητας των ανθρώπων των στεπών τελείωσε εκεί γύρω στο 1500. Ποιος βγήκε κερδισμένος; Στη στέπα από τις διάφορες ομάδες των φυλών οι πιο σκληροτράχηλοι, οι πιο σκληροί πολεμιστές, οι πιο τρομεροί νομάδες θεωρούνταν οι Μογγόλοι, ενώ οι Τουρκομάνοι, όχι ότι και αυτοί δεν ήταν πολεμικότατοι, αλλά θεωρούνταν λιγότερο σκληροί, και επιθετικοί και αδυσώπητοι πολεμιστές όπως οι Μογγόλοι. Όμως όταν τελείωσε ο κύκλος των πραγμάτων, οι Μογγόλοι έμειναν στον τόπο τους εκεί πέρα και μετατράπηκαν σε κτηνοτρόφους. Δεν έγιναν κάτι άλλο, οι Μογγόλοι είναι κτηνοτρόφοι στις περιοχές τους.

Ο ωφελημένος από αυτόν τον κύκλο των κινήσεων των ανθρώπων των στεπών βγήκαν οι ομάδες των Τούρκων, οι Τουρκομάνοι, οι οποίοι και σήμερα είναι διαχυμένοι στη μεγάλη ζώνη της κεντρικής Ασίας. Έτσι και αλλιώς βέβαια, τουρκομανικά φύλα περιέρχονταν σε διάφορες περιοχές της κεντρικής προς της δυτικής πλευράς των στεπών. Έχει σημασία αυτό, διότι τα Τουρκομανικά φύλα βρίσκονταν σε περιοχές, οι οποίες τελικά τους βοήθησαν να διαχυθούν προς τον Νότο προς δυσμάς και να παίξουν ρόλο στην ιστορία χωρών όπως είναι το Αφγανιστάν, όπως είναι η Περσία, όπως είναι η Ινδία, όπως είναι η Μέση Ανατολή, όπως είναι η Μικρά Ασία και σας θυμίζω ότι τελικά μετά από αυτόν τον κύκλο των πραγμάτων το τουρκικό στοιχείο βρέθηκε να είναι εκτεταμένο σε πολλά σημεία. Ποιες περιοχές της Ευρασίας σήμερα, έχουν ως βάση τους δημογραφική το τουρκικό στοιχείο, τουρκομανικό στοιχείο, δεν είναι οι Τούρκοι της Τουρκίας, στοιχείο που προέρχονται από διάφορα τουρκικά φύλα. Είναι το δυτικό τμήμα της Κίνας, το οποίο καλύπτεται από το περίφημο κινεζικό Τουρκεστάν.

Σε αυτή εδώ την επαρχία, την επαρχία Σιν Γιανγκ (Xin Jiang) όπως λέγεται, τη δυτική μεγάλη επαρχία της Κίνας μέχρι σήμερα κατοικούν Ουϊγκούρ Τούρκοι. Είναι κάτοικοι οι οποίοι μιλούν την τουρκική γλώσσα, είναι μουσουλμάνοι, διότι οι κάτοικοι της στέπας, αρχικά ήταν σαμάνες και παγανιστές, αλλά σταδιακά εισέπραξαν διάφορες θρησκείες, από τις μεγάλες θρησκείες που δημιουργήθηκαν ολόγυρα και τα τουρκομανικά φύλα κατά κύριο λόγο εισέπραξαν το Ισλάμ. Έτσι τα τουρκομανικά φύλα τα οποία κατοικούν από αιώνες τη δυτική Κίνα, την επαρχία Σιν Γιανγκ μέχρι σήμερα είναι μουσουλμάνοι και θα γνωρίζετε ίσως οι κάτοικοι αυτής της επαρχίας της Κίνας έχουν οργανώσει κίνημα ανεξαρτησίας και κάνουν πράξεις εναντίον της Κίνας ανατινάζουν σταθμούς ηλεκτρικούς, γραμμές του τρένου, σκοτώνουν αστυνομικούς κ.λπ. κ.λπ. Η Κίνα έχει μέτωπο με αυτούς τους Τουρκομάνους κατοίκους της περιοχής του Σιν Γιανγκ.

Τουρκικής καταγωγής είναι και η βάση του Κιργιστάν, του Καζακστάν, του Ουζμπεκιστάν, του Τουρκμενιστάν, όχι του Τατζικιστάν γιατί οι κάτοικοι του Τατζικιστάν είναι κατά κύριο λόγο περσικής καταγωγής. Οι κάτοικοι του Καζακστάν, ο κεντρικός πυρήνας των κατοίκων του Καζακστάν είναι Τουρκομάνοι, το ίδιο ισχύει και για το Αϊζερχμπαϊτζάν και φυσικά τούρκικης

καταγωγής είναι και οι Τούρκοι, η χώρα που σήμερα λέγεται Τουρκία, που είναι μια από τις ισχυρές χώρες της περιοχής της Ευρασίας. Αν δηλαδή δει κανείς τη διάχυση των Τούρκων, οι οποίοι εκτός από αυτό βρίσκονται σε διάφορα σημεία στο Αφγανιστάν, δηλαδή περιοχές του Αφγανιστάν κατοικούνται από τουρκικά φύλα, το ίδιο και σε σημεία του Πακιστάν, το ίδιο και σε σημεία του Ιράν, αν δηλαδή κανείς δει αυτά τα στοιχεία μπορεί να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι εκείνοι, οι οποίοι διαχύθηκαν περισσότερο και επωφελήθηκαν περισσότερο από όλη αυτήν την κίνηση ήταν τελικά το τουρκικό στοιχείο και τα τουρκομανικά φύλα.

Παίζει ρόλο και το σημείο το οποίο βρέθηκαν και παίζει ρόλο το γεγονός ότι καθώς τα τουρκομανικά φύλα βρίσκονταν δυτικότερα, βρίσκονταν επάνω στο δρόμο, ιστορικά πάνω στο δρόμο του μεταξιού, τον περίφημο δρόμο του μεταξιού. Ο δρόμος του μεταξιού, δεν είναι δρόμος, είναι περιοχές από όπου περίπου κινούνται τα καραβάνια τα οποία φορτώνουν προϊόντα της Κίνας και τα μεταφέρουν δυτικότερα μέσα στον βαθύ χρόνο. Αυτά τα καραβάνια σε διάφορα σημεία κάνουν σταθμούς και σ' αυτούς τους σταθμούς αναπτύχθηκαν πόλεις μέσα στη στέπα, ενώ ολόγυρα υπήρχαν μόνο νομάδες, εκεί στη Μπουχάρα στη Σαμαρκάνδη δημιουργήθηκαν πόλεις εμπορικές και το στοιχείο ολόγυρα ήταν τουρκομανικό οι Τούρκοι δηλαδή, τα τουρκικά φύλα δεν ήταν μόνο κτηνοτρόφοι νομάδες αλλά μετείχαν και σε κάποια σημεία του εμπορίου και άλλων δραστηριοτήτων και αυτό φαίνεται βοήθησε. Εξάλλου με την κινητικότητα τους τα τουρκικά φύλα κατέκτησαν το Αφγανιστάν τον 8ο αιώνα κινήθηκαν και κατέκτησαν το Πακιστάν, το σημερινό Πακιστάν και την Ινδία σε αλλεπάλληλα κύματα το 1000 και το 1500 μ. Χ. κατέλαβαν το Ιράν σε διάφορες εποχές και βέβαια την Εγγύς και Μέση Ανατολή και στην συνέχεια κατέλυσαν και το Βυζάντιο.

Εκείνοι οι οποίοι είχαν τις μεγαλύτερες δράσεις σ' αυτά τα οποία είπαμε είναι οι Σελτζούκοι Τούρκοι οι οποίοι κατέλαβαν το 1071 το μεγαλύτερο τμήμα της Μικράς Ασίας και στην συνέχεια ήρθαν οι Οθωμανοί Τούρκοι, οι οποίοι δημιούργησαν μια μεγάλη αυτοκρατορία από περίπου το 1300 έως περίπου το 1900. Άρα το τουρκικό στοιχείο διαχύθηκε και έγινε εμφανές και δυνατό σε ζώνη που σήμερα είναι ορατή. Εκτός από αυτό έπαιξε ρόλο στην Αίγυπτο. Οι Μαμελούκοι Τούρκοι ήταν εκείνοι οι οποίοι διοίκησαν για αιώνες μέχρι την κατάληψη της από τους Οθωμανούς. Αφήστε δε το γεγονός ότι Χάζαροι Τούρκοι ήμι-νομάδες ήταν αυτοί των δυτικότερων τμημάτων, είχαν δημιουργήσει μια μεγάλη αυτοκρατορία μεταξύ του 600 και του 1000 εδώ στο νότο στο βορρά της Μαύρης Θάλασσας σε περιοχές που σήμερα είναι η Ουκρανία κ.λπ. Και όλη αυτή η δράση των τουρκικών στοιχείων έπαιξαν ρόλο στο γεγονός σήμερα το τουρκομανικό στοιχείο να είναι ένα από τα αναγνωρίσιμα δυνατά στοιχεία της κεντρικής Ασίας από την Κίνα μέχρι τα Βαλκάνια. _

V4.3.5 Το φεουδαλικό σύστημα (10')-

<https://www.youtube.com/watch?v=kNlrpJuWwWQ>

Απομαγνητοφώνηση από Domenica27

Μιλάμε λοιπόν και πια ολοκληρώνουμε σχετικά με τις επιπτώσεις τις μετακινήσεις των λαών και των επιθέσεων που συνέβησαν αυτούς τους αιώνες στην Ευρασία. Είδαμε μόλις την επέκταση και την διάχυση του τουρκικού στοιχείου στην κεντρική Ασία, απλώς στο σημείο αυτό να προσθέσω ότι στις διάφορες χώρες της κεντρικής Ασίας που ανέφερα, δηλαδή, Κιργιστάν, Καζακστάν, Ουζμπεκιστάν, Τουρκμενιστάν και τα λοιπά, η βάση των κατοίκων είναι Τουρκομάνοι, αλλά στο μεταξύ επειδή τα τελευταία 400 χρόνια αυτή η περιοχή, επί 400 χρόνια περίπου, ήταν τμήμα της Ρωσίας έχουν εγκατασταθεί και πολλοί Ρώσοι και επομένως τα πράγματα δεν είναι αμιγή. Εξ άλλου πού είναι; Τώρα μετακινούμαστε σε ένα τελευταίο αλλά κεφαλαιώδες θέμα, μπορεί να το κράτησα τελευταίο αλλά είναι το σημαντικότερο που σχετίζεται με τα όσα είπαμε.

Αυτές οι τρομερές αναστατώσεις, οι οποίες διέλυσαν τη Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία μετά το 300 και οπωσδήποτε μετά το 400 δηλαδή τον 5ο αιώνα και συνεχίστηκαν τον 6ο, τον 7ο, τον 8ο, τον 9ο, τον 10ο αιώνα, τον 11ο αιώνα, άλλαξαν τελείως τη ζωή της Δυτικής Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας. Αυτή η βία, η αναστάτωση, η λεηλασία, οι σφαγές, οι βιασμοί διέλυσαν τον ιστό της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας κατέλυσαν κάθε θεσμό και διέλυσαν επίσης το υπέροχο δίκτυο πόλεων, το οποίο είχε η Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία. Μετά από αυτές τις εξελίξεις εκείνο το οποίο έμενε για να ζήσει κανείς ήταν η γη. Πάντα η γη ήταν πολύ σπουδαία, αλλά τώρα έγινε αποκλειστικά σπουδαία για να επιζήσει κανείς. Στο μεταξύ καθώς διαλύθηκαν οι θεσμοί της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας, δεν υπήρχε πλέον λόγος να έχει κανείς δούλους, εκείνο το οποίο συνέβη δηλ. ήταν και το τέλος της περιόδου της δουλείας, της δουλοκτησίας.

Τι συνέβη στα περισσότερα σημεία της Ευρώπης, της δυτικής Ευρώπης, αυτό που σήμερα είναι Γερμανία, Ιταλία, Γαλλία, Ισπανία, Αγγλία και τα λοιπά. Δημιουργήθηκε ένα νέο σύστημα το οποίο ονομάστηκε φεουδαρχικό ή φεουδαλικό σύστημα. Και αυτό το σύστημα εκμετάλλευσης της γης, κυριάρχησε στην Ευρώπη από περίπου το 800 μ.Χ. μέχρι και το 1400 μ.Χ. και φυσικά τα ξέφτια του έφτασαν μέχρι τη Γαλλική Επανάσταση, μέχρι τέλος του 18ου αιώνα. Ήταν δηλαδή αυτό το φεουδαλικό σύστημα κάτι το οποίο καθόρισε τη ζωή της Ευρώπης την επόμενη χιλιετία.

Περί τίνος πρόκειται; Γιατί δημιουργήθηκε αυτό το σύστημα εκμετάλλευσης και διαχείρισης της γης. Ο κυρίως λόγος της ανάλυσης αυτού του συστήματος είναι η ανάγκη προστασίας της υπαίθρου. Καθώς είχε διαλυθεί κάθε τι από τη Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία και είχαν στηθεί διάφορα γερμανικά βασίλεια, αν είχαν στηθεί, ήταν ρευστά κ.λπ. μέχρι να δημιουργηθεί κάτι σταθερότερο, δεν υπήρχε στην πραγματικότητα στρατός να σε προστατεύει, αστυνομία να σε προστατεύει, τίποτα! Ήσουν στο έλεος αυτών των αγρίων ανθρώπων, οι οποίοι μπορούσαν να σε επιτεθούν, να κάψουν το χωριό, να κάψουν ζωντανή την γυναίκα σου, να σφάξουν το παιδί σου, να λεηλατήσουν το έχει σου, τα πάντα. Αυτό έφτασε στη σκέψη της δημιουργίας του εξής, δεν υπήρξε κάποιο πρόγραμμα, αλλά έτσι κατέληξε. Η γη βρέθηκε να είναι κάτω από τη λειτουργία ανθρώπων οι οποίοι ονομάστηκαν φεουδάρχες.

Αυτοί είχαν τον κύριο έλεγχο της περιοχής του φέουδου τους και σε αυτό κατοικούσαν οι αγρότες. Οι αγρότες πλέον οι χωρικοί δεν είναι δούλοι. Τελείωσε αυτό το πράγμα. Δεν ανήκουν στον κύριο τους, ανήκουν στην γη γι' αυτό και λέγονται δουλοπάροικοι, δηλαδή αν το φέουδο μεταφερθεί σε άλλον τότε οι δουλοπάροικοι, οι χωρικοί μεταφέρονται όλοι μαζί, όπως είναι το χωριό τους στην

κυριαρχία ενός άλλου. Οι φεουδάρχες λειτουργούν στο φέουδο έχοντας την ευθύνη της προστασίας ολόκληρου του φέουδου, και της ζωής των χωρικών. Για να το πετύχουν αυτό πρέπει να διατηρούν επαγγελματίες στρατιωτικούς, ένα σώμα επαγγελματιών στρατιωτών, [και οι ίδιοι οι φεουδάρχες ήσαν ένοπλοι και πολεμούσαν στα κάστρα τους υπερασπιζόμενοι το φέουδο τους], να κτίσουν σε καίρια σημεία κάστρα ούτως ώστε να μπορεί να αμυνθεί η περιοχή όταν έρθει ο κίνδυνος. Αυτά τα κάστρα έπρεπε να περιλαμβάνουν εσωτερικό χώρο, δηλαδή περιελάμβαναν μια μικρή πολιτειούλα την περιέβαλλαν. Σ' αυτά τα κάστρα κατοικούσαν οι φεουδάρχες, οι υπηρεσίες του, οι ιππότες του και τα λοιπά. Σε αυτά τα κάστρα προσέτρεχαν οι χωρικοί όταν παρουσιαζόταν κίνδυνος, έμπαιναν μέσα σ' αυτά ώστε να κλείσουν οι πόρτες για να μπορεί να αμυνθεί το φέουδο, απέναντι στο τυχόν κίνδυνο. Με τον τρόπο αυτό, ο φεουδάρχης προστάτευε τους χωρικούς του, και για να προστατεύει τους χωρικούς του έπρεπε όχι μόνο να κτίζει το κάστρο αλλά και να το συντηρεί, να το εξοπλίζει, να συντηρεί την τάφρο που περιέβαλλε το κάστρο. Μπορεί να μην ήταν ένα κάστρο, αλλά να ήταν εκτεταμένο, να ήταν και δεύτερο και τρίτο σε διάφορα σημεία οχυρά της περιοχής.

Οι δε αγρότες κατοικούν στα χωριά τους. Τα χωριά τους είναι κατασκευασμένα από προχειροκαλύβες. Όπως φαίνεται σε αυτήν την ζωγραφική αποτύπωση [Εικόνα 06:52]. Γιατί είναι φτιαγμένα από αχυροκαλύβες τα σπίτια τους; Γιατί είναι αναλώσιμα. Όταν θα έρθουν οι εχθροί, που έρχονταν κάθε τόσο, θα έφταναν στα χωριά και θα τα λεηλατούσαν, θα τα έκαιγαν δεν υπάρχει περίπτωση. Εκείνο το οποίο θα συνέβαινε όταν θα παρουσιαζόταν οι εχθροί, εάν ερχόταν εγκαίρως η πληροφορία ότι φτάνουν εχθροί, οι χωρικοί να τα εγκαταλείψουν όλα, να τρέξουν να μπουν μέσα στο οχυρό κάστρο, και να σώσουν την ζωή τους και φυσικά να βοηθήσουν την όλη κατάσταση και τον γαιοκτήμονα και τους επαγγελματίες στρατιωτικούς να αντιμετωπίσουν τον κίνδυνο. Όλα αυτά ήταν αναλώσιμα. Πάντως το χωριό είναι στη θέση του. Όταν θα τελείωνε ο κίνδυνος πάλι οι χωρικοί θα ξανάχιζαν, θα ξανά δημιουργούσαν τα ψευδό-καταλύματα τους.

Όμως οι μεγάλες εκτάσεις ανήκουν στον φεουδάρχη και οι χωρικοί προκειμένου να έχουν εισόδημα για να μπορούν να ζουν και να πληρώνουν τον φόρο τους στον φεουδάρχη, όλα αυτά ήταν σε είδος, γιατί είχαν καταστραφεί και η λειτουργία του χρήματος και του εμπορίου για πολλούς αιώνες, πλήρωναν στον φεουδάρχη τον φόρο τους σε είδος. Από ποια διαδικασία; Από την καλλιέργεια τμήματος των χωραφιών του φεουδάρχη. [Οι χωρικοί πλήρωναν βαρείς φόρους σε είδος, αλλά και σε εργασία(αγγαρείες)] Εδώ λοιπόν έχουμε ένα σύστημα το οποίο είναι διττό, ο αγρότης ανήκει στο κτήμα και όχι στον φεουδάρχη, καλλιεργεί τα κτήματα του φεουδάρχη, δίνει στον φεουδάρχη μετά την καλλιέργεια ένα ποσοστό, το μεγαλύτερο ποσοστό της παραγωγής του κτήματος που καλλιεργήσε, κρατά για τον εαυτό του ένα άλλο. Έτσι ζει αυτός και η οικογένειά του και ο φεουδάρχης από την μεριά του είναι υποχρεωμένος να παρέχει την ασφάλεια που είπαμε. Μέσα στην ασφάλεια αυτή είναι και οι επαγγελματίες στρατιώτες οι οποίοι πρέπει να βρίσκονται πάνω στα κάστρα. Αυτοί κάνουν συνεχώς, περνούν την ημέρα τους κάνοντας ασκήσεις, για να συντηρήσουν τον εαυτό τους και το αξιόμαχο τους, πάνω στα άλογά τους με τα δόρατα τους και με όλη τους την εξάρτηση και τα σπαθιά, αυτοί οι επαγγελματίες στρατιώτες που έρχονται για να εξυπηρετήσουν την άμυνα των κάστρων και πληρώνονται από τον φεουδάρχη, είναι οι γνωστοί μας ιππότες. Ο φεουδάρχης δηλαδή παίρνει τα εισοδήματα από το κτήμα, από το κτήμα το οποίο το καλλιεργούν οι αγρότες, αλλά ανταποδίδει με αυτή την υπηρεσία, που έπαιξε ρόλο στην διάρκεια των δύσκολων αιώνων της πολύ μεγάλης αναστάτωσης.

Αυτό το φεουδαρχικό σύστημα στους αιώνες της ανάπτυξης του είχε λόγο ύπαρξης διότι πράγματι μπορούσε να προσφέρει προστασία στους αγρότες ή έστω κάποια προστασία στους αγρότες._

V4.3.6 Η φεουδαλική πυραμίδα (8')-

<https://www.youtube.com/watch?v=DK5XyEAvt0Y>

Απομαγνητοφώνηση από ioan

Λέγαμε λοιπόν για το φεουδαρχικό σύστημα της Ευρώπης, εκεί στην περίοδο του Μεσαίωνα και περιγράψαμε κάποια χαρακτηριστικά του. Είναι όμως απαραίτητο να προσθέσουμε κάποια άλλα γενικά στοιχεία. Τώρα το φεουδαρχικό σύστημα, πρέπει να πούμε, ότι δεν είχε μόνο μια όψη, είχε πολλές όψεις σε διάφορες περιφέρειες κ.λπ. αλλά, ο κύριος κορμός των φαινομένων του είναι περίπου αυτός που εκθέτω σ' αυτή την ενότητα.

Στο δυτικό ευρωπαϊκό φεουδαλικό σύστημα, παρουσιάζεται όμως και μια επιπλέον πλευρά, που το κάνει ιδιαίτερο. Οι φεουδάρχες δεν ήταν μόνοι ανά περιφέρειες, συνδυάζονταν μεταξύ τους και κάθε τόσο βρίσκονταν σε κάποιες συναντήσεις σε ένα κάστρο του τάδε, του τάδε, για να συζητήσουν τα θέματα της ασφάλειας και της γενικότερης περιφέρειας των φέουδών τους.

Σε αυτές τις συναντήσεις υπήρχε μια ας πούμε, διαδικασία όπου προσμετρώνταν η δύναμη των φεουδαρχών ανάλογα με τη θέση του φέουδου του, του εισοδήματος που είχε, της αξίας των κάστρων του, της προσωπικότητας του κ.λπ. Και σταδιακά, κάποιοι από αυτούς θεωρήθηκαν ισχυρότεροι από άλλους και έτσι το φεουδαρχικό σύστημα της Δύσης πήρε μια πυραμιδική μορφή που το κάνει ενδιαφέρον. [Ενθετη σημείωση: Κατά κανόνα, η όλη πυραμίδα ξεκινούσε από έναν ισχυρό άρχοντα «Κύριο», «Άρχοντα», «Ηγεμόνα», «Βασιλέα» που παραχωρούσε φέουδα σε ένοπλους υποτελείς του φεουδάρχες].

Πάντως διαμορφώθηκαν μέσα στους αιώνες στρώματα φεουδαρχών, από κει πηγάζουν οι τίτλοι βαρόνος, δούκας κ.λπ. κ.λπ. οι οποίοι και βρίσκονται σε διάφορα σημεία της φεουδαρχικής πυραμίδας, [Ενθετη σημείωση: Αυτή είναι γνωστή ως «αλληπάλληλη φεουδαλική υποτέλεια»] όπου ο πιο αδύναμος ο πιο ταπεινός φεουδάρχης δηλώνει καθαρά ότι είναι έτοιμος να υπηρετεί τις διαταγές του ισχυροτέρου ο επόμενος στον πιο ισχυρό, ο επόμενος στον πιο ισχυρό με μία τελετή κίολας στην οποία όλα αυτά εκφράζονται καθαρά, όπου στην ουσία δηλώνει την υποτέλεια του στον ανώτερο, υπάρχουν δηλαδή αλληπάλληλα επίπεδα θε έλεγε κανείς, ελέγχου των ηγεμονικών δυνάμεων αυτού του πυραμιδικού σχήματος.

Αυτό κάνει το φεουδαλικό σύστημα να έχει πολλαπλές κοινωνικές και πολιτικές αναγνώσεις. Φυσικά το φεουδαρχικό σύστημα όπως είπα, ανά περιοχή αλλά και ανά αιώνες, έχει τις μεταλλάξεις του και τις εξελίξεις του. Εκείνο βέβαια που θα το κάνει να υποστεί τις πιο μεγάλες αλλοιώσεις θα είναι το γεγονός ότι μετά το 1100, μετά το 1200, που πλέον μπαίνει η δυτική Ευρώπη σε μια πορεία σχετικής ειρήνης και ασφάλειας και αναπτύσσεται το εμπόριο και αρχίζουν και ξαναγεννιούνται οι πόλεις και δημιουργούνται νέες τάξεις, πλέον η γη παύει να είναι το απόλυτο κέντρο εξουσίας και αγαθών, εξ αυτού και η θέση των φεουδαρχών αρχίζει να μειώνεται, ενώ σταθερά αρχίζει να ισχυροποιείται η θέση νέων τάξεων που δημιουργούνται στην Ευρώπη, τάξεων που συνδέονται με το εμπόριο με τις τεχνικές με τις βιοτεχνίες κ.λπ. κ.λπ.

Έτσι μετά το 1400, οπωσδήποτε το φεουδαρχικό σύστημα έχει μπει σε δοκιμασία και η δοκιμασία του αυτή θα γίνεται όλο και πιο βαριά, καθώς αντιστρέφονται συνεχώς τα πράγματα και ενισχύονται άλλες μορφές οικονομίας σε σχέση με τη δύναμη της γης. Αυτό θα κάνει το φεουδαρχικό σύστημα να γίνει σταδιακά ένας άχρηστος θα έλεγε κανείς χώρος δράσης και

πολιτικής ύπαρξης.

Όμως καθώς οι κοινωνίες είναι συντηρητικές και δύσκολα διαλύονται παλαιά σχήματα, το φεουδαρχικό σχήμα συνεχίζει να σαπίζει και να αδυνατίζει, ενώ κανονικά θα λέμε τώρα με την απόσταση των αιώνων, θα μπορούσαμε να πούμε ότι εκεί γύρω στο 1400 στο 1500 πλέον σε πολλές δεν θα χρειαζόνταν να υπάρχει όμως εξακολουθούσε να υπάρχει, βέβαια φθίνον και περιγελούμενο δηλαδή πλέον οι φεουδάρχες οι οποίοι είχαν στο 800 ,το 900 στο 1000, μεγάλη δύναμη και κύρος και κοινωνικό βάρος μετά το 1400 ή το 1300 ,1500 πλέον δεν έχουν τόση ισχύ. Στο θέατρο, στα θεατρικά έργα τους περιγράφουν με όρους έτσι, περιγέλου και καγχάζονται και βέβαια το ίδιο συμβαίνει και με τους ιππότες.

Οι ιππότες στην περίοδο του μεσαίωνα, ήταν πάρα πολύ σπουδαίο κομμάτι της κοινωνίας. Δεν ήταν μόνο πολεμιστές, αλλά είχαν και κύρος ως άτομα ευγενή και σήμερα λέμε ιπποτική συμπεριφορά ως άτομα τα οποία εξέφραζαν ευγενή αισθήματα φιλανθρωπίας κ.λπ. κ.λπ. Όμως καθώς περνούσαν οι αιώνες και πια το φεουδαρχικό σύστημα υπήρχε ενώ δεν θα 'πρεπε να υπάρχει οι ιππότες αρχίζουν και γίνονται αντικείμενο κωμωδιών και χλευασμού. Πάντως στη διάρκεια των περίπου 500 πρώτων χρόνων της ύπαρξης αυτού του συστήματος, το φεουδαρχικό σύστημα έπαιξε τον ρόλο του και βοήθησε στην ασφάλεια των περιοχών και την ενίσχυση της ασφάλειας των γεωργών.

Πριν κλείσουμε το τεράστιας σημασίας αυτό το κεφάλαιο, θα ήθελα να στραφούμε λίγο στη θαυμάσια αποτύπωση της εργασίας χωρικών στα φέουδα. Είναι μια εικόνα η οποία αντιπροσώπευσε τη ζωή του μέσου ανθρώπου, του μέσου απλού ανθρώπου, στην Ευρώπη για αιώνες στην περίοδο του Μεσαίωνα και όχι μόνο αυτή η αποτύπωση δείχνει αγρότες που σκάβουν, οι οποίοι θερίζουν, που δεματιάζουν οι οποίοι καθαρίζουν τους αγρούς που ορίζουν τις τροχιές που συγκεντρώνουν το προϊόν. Αυτός ήταν ο πλούτος που είχε απομείνει στη Ευρώπη, μετά από τις καταστροφές των βαρβάρων και χάρις σε αυτή την εργασία, αυτών των αγροτών, στα χωράφια επέζησε, ότι επέζησε, αυτές τις δύσκολες ώρες του δυτικοευρωπαϊκού χώρου.